

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Спорт

Четверта корона

► СТОР. 5

Повертаючись до теми

І знову діти війни...

► СТОР. 9

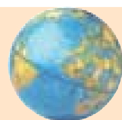
До Дня працівника Державної податкової служби України

Вчимося працювати в нових умовах

► СТОР. 11

№ 117 (5117) П'ЯТНИЦЯ, 1 ЛИПНЯ 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Київ приймає парламентські делегації країн Чорноморського регіону

Голова Верховної Ради України, Президент ПАЧЕС Володимир Литвин учора відкрив сорок четверте засідання Бюро Парламентської асамблеї Організації Чорноморського економічного співробітництва.

Звертаючись до членів бюро, глава українського парламенту висловив сподівання на конструктивну роботу тридцять сьомої Генеральної асамблеї ПАЧЕС. На його думку, засідання дозволять «закріпити динаміку міжпарламентської співпраці у Чорноморському регіоні».

► СТОР. 2

Для Бескидського тунелю виділено землю

Уряд передав 6,19 га землі «Львівській залізниці» (ЛЗ) для будівництва та облаштування Бескидського тунелю. Зокрема, вилучені з постійного користування Славського дочірнього лісогосподарського підприємства «Галсільліс» і ДП «Воловецьке лісове господарство» земельні ділянки лісового фонду, розташовані за межами населених пунктів Сколівського району Львівської області і Воловецького району Закарпатської області. При цьому райдержадміністраціям доручено забезпечити видачу в установленому порядку державних актів на право постійного користування земельними ділянками і укладання договорів оренди ділянок та їх реєстрації. ЛЗ має відшкодувати відповідно до законодавства збитки, заподіяні «Галсільліс» і «Воловецькому лісовому господарству» внаслідок вилучення ділянок, **повідомляє прес-служба Кабміну.**

Абітурієнти на низькому старті

Сьогодні по всій країні відчиняться двері приймальних комісій

Після торішнього ажіотажу, коли абітурієнти брали приймальні комісії штурмом, днювали й ночували в корпусах і мало не билися в чергах, у Міносвіти постаралися зробити все можливе, щоб такого не повторилося. Полегшити життя вступникам там вирішили, продовживши вступну кампанію на два тижні, а ще придумали спосіб, як, не висуваючи носа із квартири, подати документи до бажаного вузу. Щоправда, експерти старання чиновників піддають сумнівам, а абітурієнтів попереджають: за своє місце під сонцем доведеться поборотися.

► СТОР. 4

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Я ВАМ ПИШУ...

Місто без газу

16 років тому в місті Добропілля Донецької області стався вибух газу в житловому будинку. Газ у нас був зріджений, привізний. І от після тієї трагедії газу в місті й не стало. Немає газових ємностей, немає газових труб на будинках. Усе забрали й здали в металобрухт. Мешканці будинків, де нібито є газ, продовжують платити за електроенергію за завищеними тарифами і заниженим лімітом.

Знають про цю ситуацію і в міськадміністрації, і в обласній. Писали ми й до Міністерства житлово-комунального господарства, і Президентові України. Та тільки конкретних кроків із зміни ситуації ніхто не вживає...

Н. КУЗЬМЕНКО.

Добропілля Донецької області.

ПОДІЇ

«Міськтеплокомуненерго» закриють, а комунальну власність продадуть

За рішенням влади Красного Луча в місті ліквідують КП «Міськтеплокомуненерго». Причина — відмова від централізованого теплопостачання і повний перехід на індивідуальне опалення. Як повідомив депутат Краснолуцької міськради Сергій Ахтирський, «Міськтеплокомуненерго» припинить роботу з 1 вересня. Нині розробляється механізм погашення заборгованості із зарплати перед працівниками підприємства, яким не виплатили більш як 600 тисяч гривень, **передає наш власкор Алла АНТІПОВА.**

У безробіття — молоде обличчя

Майже 50 відсотків безробітних у Запорізькій області — це молодь до 35 років. Тут важливо підкреслити, що йдеться про офіційно безробітних. Адже якщо люди старшого віку готові працювати навіть за мізерну зарплату, то молодь особливо не поспішає ні на таку роботу, ні тим паче до центрів зайнятості. Однак і тих, хто із молоді все ж офіційно звернувся у пошуках роботи, станом на другий квартал цього року, виявилося понад 22 тисячі осіб, **повідомляє власний кореспондент у Запорізькій області Леонід СОСНИЦЬКИЙ.**

Одесити перекривають вулиці

У різних районах Одеси, де протягом п'яти діб відсутня електрика, люди, обурені бездіяльністю міської влади, стали перекривати вулиці. Було зупинено рух на одній із центральних вулиць — імені Богдана Хмельницького. У районі провулка Утьосова й Успенської разом із батьками в пікетах брали участь і діти. Через відсутність електрики городяни зазнають побутових незручностей — не працюють холодильники, електроплити. Усе почалося після дводенних ураганів, які завдали шкоди міському господарству, **повідомляє наш власний кореспондент в Одеській області В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 5-Й СТОР.

КОРОТКО

■ Фільм російського режисера Олександра Міндадзе «В суботу» про Чорнобильську трагедію отримав гран-прі міжнародного кінофестивалю в Брюсселі **(Укрінформ).**

■ Прикордонні сільради Сумської області (Україна) та Курської області (Росія) підписали угоду про співпрацю **(Укрінформ).**

■ Співробітники Черкаського управління СБУ заарештували під час отримання хабара дільничного інспектора, капітана міліції одного з райвідділів обласного центру, **повідомляє наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ У Державному історико-культурному заповіднику «Межибіж» (Хмельниччина) представлена колекція оригінальних військових мундирів Другої світової війни та повоєнних часів, **передає наш власкор Ірина КОЗАК.**

З 1 липня в Україні розпочинається поетапне збільшення зарплат працівників бюджетної сфери

Київ приймає парламентські делегації країн Чорноморського регіону

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Упродовж трьох днів члени національних делегацій у Києві обговорюватимуть питання законодавчого забезпечення переходу до «зеленої» економіки; застосування генетично модифікованих організмів з точки зору економіки та довкілля; ролі парламентів у забезпеченні законодавчої підтримки науково-технічного прогресу; дотримання санітарних стандартів ВООЗ. Асамблея також розгляне кадрові питання: вибори віце-президентів ПАЧЕС та керівництва Міжнародного секретаріату асамблеї. На завершення відбудеться церемонія передачі головування у ПАЧЕС від України Албанії: Голова Верховної Ради Володимир Литвин передасть повноваження Президента асамблеї Голові Парламенту Республіки Албанія Жозефіні Топаллі.

***

Учора Голова Верховної Ради, президент ПАЧЕС Володимир Литвин взяв участь у засіданні Постійного комітету ПАЧЕС. Воно відбулося напередодні 37-го Пленарного засідання Генеральної асамблеї ПАЧЕС, яке відкривається у Києві сьогодні.

Постійний комітет, до складу якого входять голови національних делегацій, члени бюро асамблеї та голови трьох спеціалізованих комітетів, затвердив порядок денний асамблеї та визначив перспективну роботу спеціалізованих комітетів. В. Литвин подякував колегам за спільну роботу і діяльність, спрямовану на зміцнення авторитету асамблеї.

Учасники засідання заслухали інформацію, яка стосується програми роботи ПАЧЕС у другому півріччі нинішнього року, про участь її представників у міжнародних міжпарламентських заходах, обговорили фінансові та кадрові питання.

ДОВІДКОВО

Парламентська асамблея Чорноморського економічного співробітництва (ПАЧЕС) створена 26 лютого 1993 року. До її складу входять парламенти 12 країн: Албанії, Азербайджану, Болгарії, Вірменії, Греції, Грузії, Молдови, Румунії, Росії, Сербії, Туреччини та України. Народні Збори Єгипту, Кнесет Держави Ізраїль, Народні Збори Словацької Республіки, Бундестаг ФРН, Парламент Франції і Парламент Республіки Білорусь мають статус спостерігачів. Міжнародний секретаріат ПАЧЕС розташований у Стамбулі.

На знімку: Голова Верховної Ради України Володимир Литвин і Генеральний секретар ПАЧЕС Олексій Кудрявцев під час засідання Постійного комітету ПАЧЕС.

Прес-служба Верховної Ради України.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Архітектурній громадськості України

Щиро вітаю з професійним святом — Всесвітнім днем архітектури всіх, чиєю працею, досвідом і талантом зберігаються для нащадків рукотворні пам'ятки минулого нашої держави і формується образ її майбутнього.

Це справді унікальне покликання, в якому сплавлені воєдино злети творчості й точність розрахунку, народжується гармонія комфорту і краси. Зусилля архітекторів та містобудівників сприяють прискоренню прогресу і поступу на ключових напрямах розвитку країни, змінам на краще в її економічному, соціальному, культурному обличчі.

Зичу енергії, наснаги, вдалих проектів та успіху в їх реалізації. Нехай створені вашим хистом і пошуком будови та ансамблі стоять на віки і вірно служать людям!

Голова Верховної Ради України
Володимир ЛИТВИН.

Головною метою введення ринку землі має стати її капіталізація

Таке переконання висловив Голова Верховної Ради Володимир Литвин, відповідаючи на запитання під час прямої лінії в газеті «Известия в Украине». Земля в нас «на порядок недооцінена порівняно, скажімо, з європейськими країнами», — наголосив він.

«Коли ми говоримо про цей ринок, то передусім має передбачатися право людини розпоряджатися землею, яка є в неї у приватній власності, — зазначив В. Литвин. — Позиція однозначна: йдеться не про фактичний продаж, а насамперед про те, щоб у нас відбувся процес капіталізації, в тому числі за допомогою права здавати землю в оренду. І не на три—п'ять, а на десять і більше років».

Керівник українського парламенту нагадав, що в усіх країнах, де діє ринок землі, обіг її продажу на рік становить 1—3 відсотки. «А нам потрібно підвищити капіталізацію», — заявив В. Литвин. Водночас він зауважив: щоб ціну привести до загальноєвропейського рівня, за розрахунками спеціалістів, потрібно до десяти років. «Того дикого ринку, про який говорять і яким лякають, у нас не буде. Я в цьому впевнений», — наголосив Голова Верховної Ради. За його словами, в разі прийняття відповідного законопроекту ринок земель сільськогосподарського призначення для іноземців не відкриється. «Не йдеться про те, що землю продаватимуть іноземцям і хтось буде землю скуповувати», — зазначив керівник українського парламенту.

Водночас, заявив парламентарій, до кінця цієї сесії парламент не зможе прийняти законопроект про введення ринку землі сільськогосподарського призначення. «На цій сесії, тобто до осені, Верховна Рада не розглядатиме відповідні новації ані від Кабінету Міністрів, ані від народних депутатів», — сказав В. Литвин. Річ у тім, що парламент уже розглядав схожий законопроект і відхилив його, тож відповідно до Регламенту аналогічний документ може розглядатися лише на наступній сесії. Саме через це, зазначив В. Литвин, розроблений Кабінетом Міністрів проект закону про ринок землі досі не зареєстровано.

Прес-секретар Голови Верховної Ради.

Третина стажерів працевлаштовуються в парламенті

Учора Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк зустрівся з учасниками програми стажування «Помічник голови комітету парламенту». «Справді, стажування дає позитивні результати, бо із 1011 випускників третина працюють у Верховній Раді. Ви здобуваєте освіту професійного діяча на ниві законотворення, адже від однієї коми чи крапки в законопроекті багато що залежить», — сказав він. Далі А. Мартинюк зазначив, що напевно в кожному парламенті є лобісти тих чи інших структур, проте такого лобізму, як в Україні не знає жодна держава світу. І партійність, за його словами, тут не відіграє жодної ролі, бо законопроекти, які стосуються преференцій для того чи іншого бізнесу, майже завжди здобувають необхідну кількість голосів.

Крім того, А. Мартинюк зауважив, що в разі збереження нинішніх підходів через 5—10 років Україна може стати єдиною країною в світі із суцільною вищою освітою. «Це нібито непогано, але у цьому році випускників середніх навчальних закладів набагато менше, ніж місць на перший курс 900 вузів країни. Тобто кожен бажаючий може стати студентом. Це наче добре, але є проблеми із працевлаштуванням на роботу, бо люди у віці також не хочуть іти на пенсію, хоча продовжують працювати вони не від доброго життя, а через те, що рівень пенсій не дає змоги себе забезпечити», — підкреслив він. Оцінюючи роботу парламенту, Перший заступник Голови Верховної Ради зауважив, що Україна, серед інших країн світу, певно, має найбільшу кількість законів.

ЦИФРИ

За час роботи нинішнього скликання Верховна Рада вже ухвалила 3884 законодавчі акти. Автором 170 є Президент, 2752 — народні депутати, 958 — Кабмін, 4 — Нацбанк. Щоправда, більшість із них — це не нові закони, а внесення змін до чинних документів.

А. Мартинюк вважає, що 15—20 відсотків законопроектів мають вносити народні депутати, а решту — виконавча влада. «Звичайно, цю проблему треба врегулювати, але лобізм не дає цього зробити, — наголосив він і додав: для того, щоб не було на одну й ту само тему десятків законів, треба кодифікувати законодавство. «Ми про це думаємо і хочемо зробити, але політична ситуація не завжди дозволяє. Ми більше займаємося політикою, інколи політиканством, а менше безпосередньо законотворчістю», — зазначив Перший заступник Голови Верховної Ради.

Парламентарій також сказав, що нині в країні є певна політична стабільність, тож уперше за роки незалежності парламент так тісно співпрацює із Президентом та урядом. Відтак він висловив переконання, що сьогодні вкрай необхідно провести реформи, хоч вони надзвичайно болючі, переважною більшістю населення не сприймаються, бо, на жаль, керівництво держави, зокрема й парламент, не зуміли переконати громадян, що діють на благо народу, а не в інтересах тієї чи іншої групи.

Під час спілкування зі стажерами Перший заступник глави парламенту також констатував, що з кожною каденцією істотно падає професійний рівень Верховної Ради. Він сподівається, що вибори, які відбудуться в жовтні 2012 року, ймовірно, за змішаною системою дещо змінять ситуацію. Але, на його думку, поправити ситуацію можна лише тоді, коли справді найбагатші люди усвідомлять, що кожен має займатися своєю справою. Це поліпшить роботу парламенту, підвищить його авторитет.

Сергій МЕЛЬНИК.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Не йдеться про те, що землю продаватимуть іноземцям і хтось буде землю скуповувати

Сільським клубам протягнуть руку, а почесні звання відмінять

Президент Віктор Янукович вважає, що концепцію діяльності Міністерства культури варто переглянути. Про це він заявив учора під час засідання Громадської гуманітарної ради. «Міністерство культури треба звільнити від виконання невластивих йому завдань і зробити серйозну ревізію видатків з бюджету, призначених на культуру», — наголосив глава держави.

Віктор Янукович звернув увагу на важливість підтримки сільських закладів культури. «Безумовно, ми не можемо кинути напризволяще сільські клуби, бібліотеки. Там, де ще є молодь, де живуть люди — все це повинно працювати, — підкреслив він. За словами керманича країни, сьогодні у нас діє 16 тисяч клубів і майже 15 тисяч сільських бібліотек. «Можна сказати так: вони ледве дихають, а в деяких випадках закриті, «заколочені», як під час війни. Тому нам не треба розтягувати на роки це питання, його треба вирішувати негайно», — сказав він.

Глава держави доручив «зробити ревізію» і з'ясувати, скільки таких закладів занепадає. «Ми знайдемо можливість їх відремонтувати і запустити, щоб вони діяли», — запевнив він.

Президент звернув увагу і на стан закладів культури в містах, насамперед музеїв, бібліотек, будинків культури. «Прийшов час на все це подивитися уважно, разом із місцевою владою», — зауважив очільник. Він додав, що до співпраці у сфері культури треба залучати бізнес, який, на його думку, сьогодні «до цього готовий». «Соціальна відповідальність, яку несе український бізнес, розповсюджується і на цю сферу», — зауважив Президент.

Водночас, на думку глави держави, принцип присвоєння почесних звань митцям та працівникам культури доцільно переглянути. «Стара практика, коли звання визначали рівень досягнень, себе пережила», — сказав він.

«Я хотів би, щоб ми з вами свідомо підійшли також до цього питання, — наголосив Президент, звертаючись до членів Гуманітарної ради. — Тому що в нас не буде простих артистів скоро — всі будуть народними чи заслуженими». Натомість він висловив переконання, що «народ і без підказок з боку держави знає, чиї пісні співають і чиї книжки читають — хто справді народний, а хто лише на папері».

Загалом, реалізація культурної політики демократичного зразка в Україні потребує низки реформ, наголосив Віктор Янукович. За його словами, зміни слід спрямувати на вдосконалення системи державного управління для запровадження такої моделі урядування гуманітарною сферою, яка дозволяла б підтримувати ініціативи громадян. На думку глави держави, це допоможе інтенсивніше залучати громадян до суспільного життя».

Тож Президент висловився за необхідність створення робочої групи, до складу якої ввійшли б члени Гуманітарної ради, які разом зі членами НАНУ попрацювали б над остаточною редакцією Концепції гуманітарної політики. Їхні напрацювання мають бути готовими вже до того часу, як парламент розглядатиме проект Держбюджету-2012.

За інформацією прес-служби Президента.
Фото прес-служби Президента України.

На знімку: художній керівник Національного академічного драматичного театру імені Івана Франка Богдан Ступка, Президент України Віктор Янукович.

ЦИФРИ

За роки незалежності звання народних артистів отримали понад 600 осіб, заслужених — понад 1,7 тисячі, заслужених діячів мистецтв — понад тисячу, заслужених працівників культури — понад 2,7 тисячі осіб. Загалом кількість нагороджених почесними званнями у сфері культури за 20 років становить понад 6,2 тисячі осіб. За радянських часів ця цифра була у 5—7 разів меншою.

ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про відзначення на державному рівні 360-річчя з часу битви під Берестечком

У 2011 році виповнюється 360 років з часу битви війська Богдана Хмельницького під Берестечком. Враховуючи велике історичне значення цієї події для визволення України від Речі Посполитої та її роль у патріотичному вихованні українських громадян, Верховна Рада України **постановляє**:

1. Відзначити на державному рівні 360-річчя з часу битви під Берестечком.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у двотижневий термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення 360-річчя з часу битви під Берестечком, включивши до його складу представників центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, громадськості і науковців;

у двотижневий термін після утворення організаційного комітету розробити та затвердити план заходів, пов'язаних з відзначенням 360-річчя з часу битви під Берестечком, вирішити питання щодо фінансового та матеріально-технічного забезпечення цих заходів.

3. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України забезпечити показ по телебаченню художніх, документальних фільмів та висвітлення в засобах масової інформації заходів, пов'язаних з відзначенням на державному рівні 360-річчя з часу битви під Берестечком.

4. Запропонувати Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» видати серію поштових марок, присвячених 360-річчю з часу битви під Берестечком.

5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності.

6. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
17 червня 2011 року.
№ 3552-VI.

Спірна територія спільного використання

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності, у порядку контролю за дотриманням законодавства про музеї, музейну справу, охорону культурної спадщини, свободу совісті та релігійні організації, провів виїзне засідання в Переяславі-Хмельницькому. Тема — «Стан та перспективи розвитку Національного історико-етнографічного заповідника «Переяслав» як осередку української духовності (в контексті підготовки до відзначення 200-ліття Т. Г. Шевченка та 300-ліття Г. С. Сковороди)». У виїзному засіданні брали участь, окрім голови та членів комітету, фахівці музейної та пам'яткоохоронної галузі, журналісти.

Нагадаємо: з 1999 року Заповідник «Переяслав» має статус національного. А за розпорядженням Кабміну від 23 лютого 2003 року (підписане тодішнім прем'єром Віктором Януковичем) заповідник перейшов із власності територіальної громади у власність держави. Отже, унікальне музейне містечко (тут 20 музеїв, у тому числі, Музей «Заповіт» Тараса Шевченка, музеї Шолом-Алейхема та Сковороди) відтепер, здавалось би, перебуває під особливим захистом держави? Аби ж то...

У лютому ц. р. на засіданні Священного Синоду УПЦ (МП) ухвалено рішення про відкриття Свято-Вознесенського чоловічого монастиря в Переяславі-Хмельницькому, а на офіційному сайті УПЦ йдеться також про повернення монастиреві «службових приміщень», а отже — про ліквідацію розташованих там музеїв. А саме — музею Сковороди, експозиція якого міститься в будівлі Переяславського колегіуму, де Сковорода викладав піїтику в 1750—1751 роках. А також Музею-діорами битви за Дніпро в районі Букринського плацдарму. Для переяславців цей музей — місце колективної пам'яті, бо немало їхніх батьків та дідів полягло саме на Букринському плацдармі.

Саме під прикриттям «повернення церковних споруд» заповідник уже втратив один музей — народного одягу Середньої Наддніпрянщини. Він містився у Михайлівській церкві. Навесні 2010 року приміщення цієї церкви наказом Міністерства культури було передане в спільне користування заповідника та громади УПЦ (МП). Відтоді приміщення Михайлівської церкви перебуває на балансі заповідника — але використовується тільки для проведення богослужінь. А в кінці 2010 року нові користувачі розпочали незаконну перебудову Михайлівської церкви. Над нею встановили каркас нового купола й спотворили автентичні розписи всередині церкви. Це засвідчено спеціальним листом Українського товариства охорони пам'яток історії та культури від 07.02.2011 р. за підписом академіка Петра Толочка.

Ще раніше, 31 січня ц. р., Державна служба з питань національної культурної спадщини (голова — Андрій Вінграновський) подала до заповідника свій припис із вимогою «негайно припинити проведення будь-яких будівельних робіт зі спорудження надбудови на будівлі означеної пам'ятки».

Цю церкву 1845 року малював Тарас Шевченко. Йде до того, що ми будемо знати, якою вона була, тільки за тим Шевченковим малюнком. Коли учасники виїзного засідання та журналісти прийшли до церкви, священнослужитель по тім боці замкненої брами сказав, що не може нікого впустити. Ні народні депутати (що мають право бувати навіть на секретних військових об'єктах), ні пан Андрій Вінграновський, ані директор заповідника пан Павло Кривошия зі своїм заступником із наукової роботи паном Юрієм Коптюхом, не кажучи вже про журналістів, не були допущені на територію церкви. Хоч вона, повторимось, є об'єктом «спільного користування».

Яким має бути пам'яткоохоронне законодавство, щоб ефективно вплинути на непоступливого «батюшку» по той бік церковної брами?

Голова комітету Володимир Яворівський назвав подібний стан речей «напівокупаційним». Він заявив, що на місці директора заповідника подав би у відставку.

Утім, народний депутат Павло Мовчан зауважив, що «скільки б ми не сварили місцевих начальників — не від них залежить ситуація в Україні. Ну, звільнимо ми директора — на його місце прийде ще слухняніший до нинішньої влади чиновник...»

Віталій ЖЕЖЕРА.

ЦИТАТА:

Петро ТОЛОЧКО: «Таким чином, відбувається зміна вигляду пам'ятки національного значення, чим порушено Конвенцію про охорону архітектурної спадщини. Разом з тим завдано шкоди міжнародному авторитету України як держави, що не виконує взятих на себе зобов'язань. Незважаючи на те, що приміщення Михайлівської церкви перебуває на балансі заповідника, його дирекція не вживає жодних дій для охорони цієї пам'ятки. Просимо зупинити незаконну перебудову приміщення Михайлівської церкви, пам'ятки архітектури національного значення XVIII століття і забезпечити її охорону та збереження».

У НОМЕР

За порушення Конституції — під суд

Голова Луганської обласної організації Української народної партії Валентин Ткалич подав позов в Окружний адміністративний суд на голову облдержадміністрації Володимира Пристюка. Його обвинувачують у невиконанні службових обов'язків, порушенні Конституції та законів.

Йдеться про те, що 16 червня Конституційний Суд визнав закон про офіційне використання червоного прапора таким, що суперечить Основному Закону, а 18 червня тільки в обласному центрі було виявлено 12 фактів порушення цього рішення. Як зазначає представник УНП, «червоний прапор поряд з жовто-блакитним висів на установах державної та комунальної власності, приміщенні Луганської обласної державної адміністрації і на будинку виконкому Луганської міської ради». Більше того, «подібні факти зафіксовані у всіх адміністративних одиницях Луганської області». Валентин Ткалич вважає, що відповідно до закону "Про місцеві державні адміністрації" саме голова облдержадміністрації відповідає за виконання покладених на місцеві державні адміністрації завдань. Масове і публічне ігнорування рішення Конституційного Суду на території області говорить про те, що жодну із зазначених вище діючих правових норм не було виконано. На переконання позивача, відповідно до букви закону Президент повинен припинити повноваження голови Луганської облдержадміністрації.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Скільки б ми не сварили місцевих начальників — не від них залежить ситуація в Україні

ГОЛОС УКРАЇНИ № 117 (5117)
П'ЯТНИЦЯ, 1 ЛИПНЯ 2011

Делегація МВС України на чолі з міністром внутрішніх справ України Анатолієм Могильовим бере участь у роботі З'їзду керівників європейських правоохоронних органів, що триває у Королівстві Нідерланди, *повідомляє прес-служба МВСУ*

1 липня в Україні з офіційним візитом перебуватиме Президент Республіки Вірменія Серж САРГСЯН, *повідомляє прес-служба Президента України*

Абітурієнти на низькому старті

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За сертифікатами зовнішнього незалежного оцінювання цього року вступатимуть більш як 200 тисяч абітурієнтів. Шляхом нескладних математичних підрахунків таку цифру особисто вивів профільний міністр Дмитро Табачник.

Здавалося б, можна розслабитися і не панікувати. Але на популярні спеціальності конкуренції не уникнути. Крім того, є також випускники минулих років, яких нові правила вступу до вишів звільнили від ЗНО, давши добро на складання вступних іспитів.

Тому експерти радять не покладатися на випадок й ретельно стежити за своїм просуванням у рейтингу. Запам'ятовувати сусідів за списком і у разі чого звертатися до громадських організацій — порада номер один. А от іти в суди, на чому багато хто наполягав торік, нині, кажуть, марно. Деякі процеси з минулої кампанії тривають і донині.

«Як показує практика, виграють уважні. Торік наші спостерігачі саме за допомогою таких абітурієнтів виявили в списках липових олімпіадників, які не були переможцями конкурсів національного або міжнародного рівнів. Ми боїмося, що такі факти невідповідності будуть дуже розповсюджені й цього року, бо в рейтингах вузів виводитиметься лише сумарний бал усіх іспитів», — наголосила на прес-конференції в четвер глава правління громадянської мережі «ОПОРА» Ольга Айвазовська.

У самому міністерстві запевнять, що докладають усіх зусиль, щоб вступна кампанія пройшла гладесенько-рівнесенько. З метою «моніторингу й оперативного реагування на порушення вступної кампанії» там навіть створили штаб, куди, крім співробітників відомства, увійшли й представники громадських організацій. З 1 липня в оперштабі МОНМС запрацюють телефони, за якими усі бажаючі зможуть одержати консультацію або повідомити про виниклі проблеми. Вступникам у вищі навчальні заклади варто телефонувати за номером (044) 486-78-48, у професійно-технічні навчальні заклади — (044) 279-16-56.

Однак не всі ноу-хау від МОНМС сприймаються експертами на ура. Чи не найбільше дорікань викликає система електронного вступу. За словами керівника проекту «Правова допомога забезпечення рівного доступу осіб до якісної вищої освіти в Україні» Інни Совсун, система не була належним чином протестована й випробувана. Крім того, юридичний статус електронної заяви дотепер не визначено.

«Якщо ви хочете мати гарантію, що ваші документи будуть правильно проведені через приймальну комісію, подавайте їх особисто», — порадила експерт.

Наталія ОВДІЄНКО.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

КАЛЕНДАР АБІТУРІЄНТА

1 липня розпочинається прийом документів у вузах;
17 липня закінчиться прийом документів в абітурієнтів, які братимуть участь у творчих конкурсах;
22 липня закінчиться прийом документів у тих, хто складатиме вступні іспити;
10—31 липня пройдуть творчі конкурси й вступні іспити для тих, хто закінчив школу в 2007 році та раніше;
31 липня закінчиться прийом документів у приймальних комісіях вузів;
1 серпня з'являться списки рекомендованих до зарахування у вузи;
6, 8 серпня — друга й третя хвиля формування списків рекомендованих до зарахування на бюджет;
до 10 серпня приймальні комісії зарахують тих, хто вступив на бюджет, до 25 серпня — на контракт.

З Вінниці до Хмельницького — рейковим автобусом

Найдешевший вид транспорту з'єднав два подільські міста — Вінницю й Хмельницький: вартість проїзду у рейковому автобусі становить лише 15,7 гривні, а за маршрутне таксі треба заплатити 35 гривень.

Ще одна особливість полягає в тому, що маршрут рейкового автобуса, на відміну від потягів, пролягає через місто-курорт Хмільник. На шляху прямування передбачено зупинки на станціях Гречани, Шепетівка, Старокостянтинів, Калинівка, Вінниця, Хмельницький.

Рейковий автобус, маршрут якого запровадила Південно-Західна залізниця, виготовлено в Польщі (серія PA 630M). Він має у своєму складі два моторні вагони, виготовлені за енергоощадними технологіями. Пасажирські вагони обладнані системою безпеки, у них сучасний інтер'єр, встановлено кондиціонери. Автобус розрахований на перевезення 308 пасажирів зі швидкістю 120 км/год.

Першими пасажирами рейкового автобуса стали майбутні залізничники, учні Козятинського вищого професійного училища залізничного транспорту. Вони вирушили на екскурсію до Хмельницького.

Віктор СКРИПНИК.

«Митцем Дунаю» став школяр з-під Ужгорода

У селищі Ясіня Рахівського району відбувся традиційний дитячий фестиваль «Тиса — молодша сестра Дунаю», який проводять у кожній з 14 країн Дунайського басейну з нагоди міжнародного свята — Дня Дунаю.

Учні шкіл підготували цілу виставку: композиції на водну тематику — про красу річок та загрози, які постають перед ними. Діти не тільки зображували проблеми річок, а й пропонували шляхи їх вирішення, наприклад, розробили схему-макет станції очищення води.

Переможцем, за рішенням журі, став Віталій Кичера із села Баранинці Ужгородського району. Хлопчик поїде до Будапешту на фінал конкурсу.

Як розповіла представник Закарпатського відділення Всеукраїнської екологічної ліги Олена Марушевська, у конкурсі «Екологічна реклама» переможцем визнали команду з села Ясіня, яка розробила «екологічні дорожні знаки», наприклад: «Не бити струмом рибу», «Не кидали сміття з вікон», «Не під'їжджати на тракторі близько до води» тощо. Діти самостійно намалювали відповідні позначки, за що й були відзначені та нагороджені цінними призами.

Ганна ТАРКАНІЙ,

Василь НИТКА.

Відкрито виробництво тари для зберігання радіоактивних відходів

У Славутичі (Київська область) відкрили комплекс з виробництва металевих бочок і залізобетонних контейнерів для зберігання радіоактивних відходів Чорнобильської АЕС **(на знімку)**. Загальна вартість проекту — 5 мільйонів 568 тисяч 48 євро. На церемонії відкриття були присутні голова Представництва Європейської Комісії в Україні, Посол Європейської Комісії в Україні Жозе Мануель Пінту Тейшейра, міністр надзвичайних ситуацій України Віктор Балога і голова Державного агентства з управління зоною відчуження Володимир Холоша. В. Балога подякував послові ЄК за співпрацю, наголосивши, що будівництво комплексу було профінансоване Єврокомісією і виконане в рамках «Програми TACIS із забезпечення ядерної безпеки». У свою чергу, П. Тейшейра наголосив на унікальності нового комплексу, повідомляє прес-служба МНС.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Потреба у субсидіях зростає

Субсидії на відшкодування оплати житлово-комунальних послуг протягом п'яти місяців цього року призначено 10 тисячам прикарпатських сімей. Про це кореспонденту «Голосу України» повідомили в Головному управлінні статистики в області. Це у два з половиною рази більше, ніж за відповідний період торік. З цих сімей 6,2 тисячі — міські. Середній розмір субсидії, призначеної на відшкодування оплати житлово-комунальних послуг на одну родину, у травні цього року порівняно з травнем 2010-го зріс у 1,1 разу і становить 78 гривень.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Анонімна «бомба» дісталася й «Запоріжсталі»

Все почалося о 9.35 у середу, коли правоохоронцям невідомий телефоном повідомив про начебто закладений вибуховий пристрій в одному із вагонів з металом на території чи то комбінату «Запоріжсталь», чи то шлакових відвалів у Балці Середній. Цього разу численні співробітники міліції, вибухотехніки, кінологи, представники СБУ, медики провели ледь не весь робочий день, перевіряючи цілий потяг зі шлаком. Але все, на щастя, виявилося лише чиїмось злим жартом. Тепер у міліції нові турботи — пошуки «жартівника»...

Вл. інф.

ЦИФРА

58,2 мільйона гривень

За ці кошти, виділені з обласного бюджету, на Дніпропетровщині планують замінити 13,5 км та збудувати 8,2 км каналізаційних мереж, реконструювати п'ять та спорудити дві насосні станції і сім каналізаційних очисних споруд.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

Хто по чорниці, а хто — по люки

У Рівному порушено кримінальну справу проти чотирьох молодиків, які займалися крадіжками каналізаційних люків із вулиць обласного центру. Тільки у червні вони поцупили майже сорок люків і здали їх на пункт прийому металобрухту. Усі любителі такого екстремального «бізнесу» зараз перебувають на підписці про невиїзд.

Тим часом у деяких мікрорайонах міста комунальники металеві люки змушені замінювати бетонними.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

«Екологічні» кошти пішли на фіктивне підприємство

Прокуратура Івано-Франківської області порушила кримінальну справу за фактом привласнення та розтрати бюджетних коштів у особливо великих розмірах. Йдеться про 100 мільйонів гривень, виділених з резервного фонду Держбюджету на виконання програми «Калуш — зона надзвичайної екологічної ситуації», з яких 50 млн. 999 тисяч призначалися для консервації Домбровського кар'єра, повідомили у прес-службі прокуратури області. Одне з товариств, яке виконувало зазначені роботи, незаконно перерахувало понад 21 млн. гривень на рахунок іншого підприємства, яке має ознаки фіктивності. Кошти пішли начебто на консервацію кар'єра, хоча фактично підприємство її не проводило.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Кошти пішли начебто на консервацію кар'єру, хоча фактично підприємство її не проводило

Негода паралізувала рух у Черкасах і майже закрила Бердянську косу

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

У Черкасах продовжують ліквідовувати наслідки стихії: за чотири доби тут випала двомісячна норма опадів. Наслідком стало не лише підтоплення житлових масивів, а й пошкодження дамби та автомагістралі, що через Дніпро зв'язує обласний центр з Лівобережжям. Зараз на гідроспоруді ведуться укріплювальні роботи, через дамбу обмежено рух автотранспорту. Задіяно допоміжну автомобільну трасу Черкаси—Канів—Київ, **повідомляє наш власний кореспондент у Черкаській області Лідія ТИТАРЕНКО.**

Останній шторм обернувся черговою проблемою і для Бердянської коси — у її найвужчому місці, яке, зрозуміло, перебуває в найбільш загрозливому стані, прямо на асфальтовану дорогу негода «викинула» чимало каміння, яким у попередні роки намагалися дещо зміцнити берег. Виправляти ситуацію можна буде тільки після закінчення пляжного сезону. Для цього з бюджету вже виділено 11 мільйонів гривень. Однак остаточно проблему вирішить не тільки намив піску чи зміцнення берега камінням, а й побудова щонайменше 10 капітальних хвилерізів. А це за нинішніми цінами — понад 20 мільйонів гривень.

Загалом за останні 50 років рівень Азовського моря піднявся майже на 30 сантиметрів. Бердянську це коштувало майже 80 гектарів піщаних пляжів і наступу моря на берег у міській зоні на 50—80 метрів. Особливо страшною є загроза розмиву перемички між Азовським морем та багатим на цілющі грязі озером Красним. Нагадаємо, що саме ці грязі роблять місто популярним не тільки в Україні курортом. Але не меншою є загроза розмиву Бердянської коси — унікального природного хвилерізу, завдовжки 23 кілометри. А тут, на косі, розташовано понад 70 оздоровчих закладів, **повідомляє наш власний кореспондент у Запорізькій області Леонід СОСНИЦЬКИЙ.**

На знімку: деякі ділянки дороги у Черкасах затопило повністю.

Фото В'ячеслава РОМОДАНА (УНІАН).

Матері Лесі Українки відкрили пам'ятник

У Луцьку урочисто відкрито пам'ятник відомій письменниці, етнографу, фольклористу Олені Пчілці (Ользі Косач-Драгомановій). Сталося це в 162-й день народження матері Лесі Українки. Стоятиме пам'ятник біля обласної універсальної наукової бібліотеки, яка з 1991 року носить ім'я Олени Пчілки.

Автором монумента став відомий київський скульптор, заслужений художник України Микола Обезюк. Зазначимо, що на його зведення витрачено лише кошти меценатів і простих шанувальників творчості Олени Пчілки.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Військовослужбовці з Києва охоронятимуть туристів у Криму

До Криму прибули військовослужбовці з військових частин внутрішніх військ МВС України. Вони допомагатимуть охороняти громадський порядок під час курортного сезону. За словами начальника групи зв'язків із громадськістю та ЗМІ Кримського територіального командування ВВ МВС України капітана Олексія Чернобая, загалом приїхало 460 військовослужбовців: 180 осіб — із бригади спеціального призначення «Барс», 280 — представники Київської спеціальної моторизованої бригади міліції внутрішніх військ МВС України. Військовослужбовці нестимуть цілодобову службу з охорони громадського порядку протягом двох місяців у Ялті, Алушті, Євпаторії, Саках, Чорноморському, Роздольному.

Георгій ВЕРВЕС.

У СІЗО годують на вісім гривень на добу

Гроші на тюремну систему у 2006—2010 роках витрачалися неефективно. Такого висновку дійшла Рахункова палата, простеживши виконання Державної цільової програми покращення умов тримання засуджених та осіб, узятих під варту. Керівництво Державної пенітенціарної служби пояснює: цілей не було досягнуто, бо грошей виділяли замало.

За словами голови Державної пенітенціарної служби Олександра Лісіцкова, цього року держбюджетом передбачено фінансування в розмірі 2 млрд. 495 млн. гривень. Отож потреби системи задовольняються менше ніж наполовину. Попередня програма залишилася декларативним документом: потрібно вирішити нагальні питання, а потім створювати нову довгострокову програму. Тому зараз керівництво Служби почало готувати проект Концепції розвитку та модернізації своїх органів і установ.

Проблеми тюремної системи накопичуються роками. Слідчі ізолятори переповнені. Наразі в них «понаднормово» утримують 2,6 тисячі осіб. Через недосконале законодавство люди перебувають під вартою місяцями, їх годує держава. Це 8 гривень на добу для одного затриманого. Загалом день у СІЗО з усіма витратами коштує 21 гривню. Торік на це витратили 80 млн. гривень бюджетних грошей. Більше половини діючих СІЗО збудовані в минулому й позаминулому століття. Умови утримання ускладнює й те, що в основному вони розташовані в центрах міст.

Що ж до в'язниць, то замість блочних гуртожитків засуджені часто живуть у казармах, де не виконуються санітарно-гігієнічні норми. З 1 січня 2012 року стануть чинними зміни до статті 115 Кримінально-виконавчого кодексу, за якою збільшується житлова площа на одного засудженого: з трьох до чотирьох квадратних метрів. За таких умов буде порушено права близько 30 тисяч в'язнів. Тому керівництво Державної пенітенціарної служби готує законопроект, за яким відредагована стаття стане чинною 2015 року.

Несолодко доводиться й персоналу системи. Близько 50 тисяч людей отримують низькі зарплати та пенсії. Заробітки молодшого керівного складу (від рядових до прапорщиків) — на рівні 1500 гривень, середнього — близько 2200 грн., старшого — трохи більше 3600 гривень.

Аніта ГРАБСЬКА.

ФОТОФАКТ

Учора у Києві члени Федерації профспілок України протестували під стінами Генпрокуратури проти втручання у внутрішньоспілкову діяльність федерації.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Акт незалежності знову прозвучав на площі Ринок

У Львові, де 30 червня 1941 року проголосили Акт відновлення української державності, відбулося театралізоване свято, яке нагадало нинішньому поколінню про буремні минулі роки. Як і колись, з балкона будинку на площі Ринок зачитали історичний документ. Організатори театрального дійства намагалися передати атмосферу і дух тих часів, зібрали кілька сотень глядачів.

Командування гітлерівських військ у 1941 році, захопивши Львів, ніяк не могло зрозуміти, як у них під носом Організація українських націоналістів змогла проголосити створення незалежної України. Усіх організаторів цієї акції тоді було відправлено до фашистських концтаборів. «Львів завжди був серцем справжнього патріотизму, духовності, мужності, рушієм змін не лише у нашому краю, але і у державі. З Актом відновлення української держави ми ще раз нагадали, що українці — це державницька нація», — заявив під час святкувань міський голова Львова Андрій Садовий.

Богдан КУШНІР.

СПОРТ

Переможний дзвін «Шахтаря»

Футбол. «Шахтар» (Україна, Донецьк) — «Маккабі» (Ізраїль, Хайфа). 2:0. Голи: Мхітарян, 5, Тейшейра, 56.

«Шахтар»: П'ятов, Срна (Кобін, 73), Іщенко (Ємельянов, 46), Кучер, Рац (Шевчук, 56), Гюбшман (Алан Патрік, 69), Фернандіньо (Гай, 67), Коста (Кравченко, 82), Мхітарян (Тейшейра, 46), Вілліан (Дентіньо, 69), Селезньов (Агахова, 73). **Тренер** — Мірча Луческу.

«Маккабі»: Давидович (Шаранов, 46), Юріца (Фалаг, 46), Тавагта, Пілявський, Мешумар, Амаше, Голас (Сейду, 59), Бокколі (Елмалич, 69), Веред (Загура, 59), Катан (Дела, 59), Двалішвілі. **Тренер** — Еліша Леві.

Чемпіон України виграв турнір за Кубок Землі Зальцбург. Кілька слів про сам приз. Він досить примітний. Це збільшена копія традиційного альпійського дзвону, котрий місцеві пастухи навішують на шиї коровам. На табличці написана назва турніру, слово «переможець» і зображена фігурка футболіста, чомусь з номером 7.

Отже, після перемоги над віденською «Аустрією» (3:1) «гірникам» необхідно було обіграти ізраїльтян. І донечачи, як бачимо, успішно впоралися з цим завданням. Тепер вони повернуться додому в доброму гуморі. А там на них чекає матч у Полтаві за Суперкубок України проти київського «Динамо».

Контрольні зустрічі

Футбол. «Іллічівець» (Маріуполь) — «Целе» (Словенія). 3:0. Голи: Ковальов, 20, Пуканич, 25, Невмивака, 79.

«Металіст» (Харків) — «Штурм» (Австрія, Грац). 2:1. Голи: Пшеничних, 52, Крістальдо, 64 — Бургштайлер, 23.

«Чорноморець» (Одеса) — «Галадаш» (Угорщина). 1:0. Гол у першому таймі забив Ковальчук.

«Ворскла» (Полтава) — «Волинь» (Луцьк). 2:0. Голи: Сачко, 51, 85.

«Таврія» (Сімферополь) — «Буковина» (Чернівці). 2:3. Голи: Артеменко, 56, Фещук, 80 — Керчу, 24 (п), Степанков, 30, Семенюк, 72.

Четверта корона

Шашки. Дніпродзержинськ. Українка **Дарина Ткаченко (на знімку)** стала чотириразовою чемпіонкою світу. Цього разу вона перемогла в матчі 12-разову чемпіонку світу Зою Голубєву з Латвії — 4:2.

Кілька слів про шашкову королеву. Дарині 27 років, вона киянка, заслужений майстер спорту України. Чемпіонка світу 2005, 2006, 2008, 2011 років, чемпіонка світу з бліцкавичної гри—2007, чемпіонка Європи 2004, 2006 років.

Фото з архіву «Голосу України».

Заготовили півтонни металолому на кладовищі

У селі Южному Ічнянського району Чернігівської області правоохоронці на кладовищі викрили групу осквернителів могил і врятували останніх від самосуду односельців. Селяни перед цим виявили, що на цвинтарі серед білого дня невідомі викопали 12 металевих хрестів, надгробну тумбу, зняли огорожу. Міліціонери знайшли схованку, де складали вкрадене збирачі металу. Влаштувавши засідку, уночі правоохоронці дочекалися зловмисників. З'ясувалося, це була неблагополучна родина, члени якої зловживали спиртним. Тепер їхню долю вирішить суд.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Французькі журналісти Ерве Геск'єр і Стефан Тапоньє, визволені напередодні з афганського полону, повернулися на батьківщину. В заручниках журналісти пробули 18 місяців, *повідомляє Франс Пресс*

Глава «Газпрому» Олексій МІЛЛЕР заявив, що змін у контрактній системі на газ не планується. Про це він сказав на річних загальних зборах акціонерів ВАТ «Газпром» *(Подробиці)*

Польща півроку очолюватиме Євросоюз

і хоче допомогти нам пришвартуватися на Заході

Сьогодні розпочинається головування Польщі в Раді Європейського Союзу. Одразу варто зауважити, що після набрання чинності 1 грудня 2009 року Лісабонським договором, президенція в Раді ЄС не має тієї ваги, яка була на попередньому етапі розвитку ЄС. Ротаційне головування значною мірою зводиться тепер до керування роботою Ради міністрів Європейського Союзу. Причому не самостійно, а за «принципом тріо», тобто головуюча країна з двома державами, які послідовно виконуватимуть роль «лідера ЄС» після неї, переймаючи естафету кожні півроку. Полякам випало співпрацювати з Данією та Кіпром.

Незважаючи на ці нововведення, президенція залишається найважливішою функцією, яку в рамках ЄС може виконувати країна—учасниця спільноти. Оскільки все-таки дає можливість ініціювати далекосяжні стратегічні заходи та вирішувати поточні проблеми. Тому найближчі півроку стануть для Польщі екзаменом на зрілість семирічного членства в ЄС. Важливо, що традиційно найвагоміші гравці Євросоюзу — Німеччина та Франція — дають полякам певний карт-бланш, покладаючи на їхнє головування досить великі сподівання. На тлі слабкої президенції Угорщини, що завершується, а також майбутнього головування Данії та Кіпру Польща сприймається західними експертами як «єдина в цій групі «країна-важковаговик», яка здатна «політично просунути вирішення деяких справ».

Урядова «Програма польського головування у Раді ЄС» визначає три пріоритети — «Євроінтеграція як джерело зростання», «Безпечна Європа» та «Відкритість на користь Європі». Найцікавішим, з точки зору наших євроінтеграційних устремлінь, є третій пріоритет, яким Польща передбачає під час своєї президенції «просувати в рамках Східного партнерства процес підписання угод про асоціацію та створення зон вільної торгівлі». У випадку України та Молдови мається на увазі «якщо не підписання кінцевих документів, то як мінімум значний прогрес у переговорах». У питаннях лібералізації візового режиму також передбачається «досягати поступу в переговорах». Ключові рішення із цих питань планується прийняти на саміті Східного партнерства, який відбудеться у вересні цього року.

Недостатньою вважає увагу до питань інтенсифікації відносин із східними сусідами ЄС лідер найбільшої опозиційної партії «Право і справедливість» Ярослав Качинський, який, зокрема, наголосив, що за часів свого прем'єрства звертав більшу увагу на Україну, ніж це робить теперішній уряд.

Попри песимістичні прогнози західних експертів, що «в Східному партнерстві не варто очікувати особливих феєрверків», екс-президент Польщі Александр Квасневський сподівається на підписання угоди про асоціацію з Україною: «Це стало б історичною подією, оскільки означало б її пришвартування на Заході». Не викликає сумнівів, що польська президенція докладе особливих зусиль для завершення переговорів та підписання договору про вступ до ЄС Хорватії. Не менш важливо для польського уряду й те, щоб вписати своє головування в історію установленням нових рамок співпраці між ЄС та Російською Федерацією шляхом підписання нової угоди, а також поглибленням співпраці ЄС—РФ у рамках «Партнерства задля модернізації».

Поки у Польщі обговорюють пріоритети для головування у Раді міністрів ЄС, в іншій країні Євросоюзу — Іспанії — влаштовують публічні дебати з приводу того, якою має бути економічна та фінансова політика держави, щоб уникнути «грецького сценарію».

Фото Сіньхуа/Укрінформ.

За одностайними оцінками зарубіжних експертів, серед найважливіших «поточних євросоюзівських» викликів, які постануть перед польською президенцією, напевно, залишатиметься боротьба з наслідками фінансової кризи, зокрема, з заборгованістю в єврозоні (із її грецьким рецидивом), формування результативної політики щодо Білорусі, необхідність ефективного реагування на постреволюційну ситуацію в північноафриканських та арабських країнах.

Головування в Раді ЄС — це не лише найпочесніша місія для країни—члена спільноти, а й додаткові фінансові витрати. Для Польщі воно обійдеться близько в 430 мільйонів злотих видатків із державного бюджету.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Греки підпалили міністерство фінансів і пошту

Греки, які розгнівані ухваленням парламентом програми бюджетних скорочень, але все-таки не втрачають надію бути почутими, не залишають афінські вулиці й площу Синтагма, що вже стала традиційним майданчиком висловлення народного «обурення». У середу, відразу після того, як стало відомо, що депутати підтримали програму скорочення бюджету, сутички з поліцейськими спалахнули з новою силою. Стражів порядку закидали камінням, пляшками та всим, що потрапляло під руку. Група маніфестантів напала на міністерство фінансів і підпалила поштове відділення. Вчора ранком демонстранти знову вступили у сутички з поліцейськими. У результаті бійок поранено, за різними даними, від 20 до 100 осіб. Серед них — і маніфестанти, і стражі порядку. Близько 500 чоловік отруїлися сльозогінним газом, **повідомляє «Євроньюс».**

Страйк у Великій Британії: школи — закриті, в аеропортах — черги

У Великій Британії вчора пройшов 24-годинний страйк працівників державного сектору. По всій країні були закриті школи, скасовано багато авіарейсів, бо в акції брали участь співробітники міграційних служб аеропортів. Протестувальники виступають проти реформування пенсійної системи та інших заходів жорсткої економії. Реформа передбачає збільшення пенсійного віку і підвищення суми внесків до пенсійного фонду. Британський уряд заявляє про необхідність непопулярних заходів, спрямованих на скорочення дефіциту бюджету, що наразі перевищує 10 відсотків, **передає Радіо Свобода.**

Посол Королівства Норвегії в Україні Олав Берстад: «У нас рішення приймають довго, але вони виважені й обов'язкові до виконання»

ЕКСКЛЮЗИВНЕ ІНТЕРВ'Ю

Закінчується п'ятирічна каденція Надзвичайного і Повноважного Посла Норвегії. Про своє перебування в нашій країні, про те, що вдалося зробити, і про перспективи відносин двох держав, а також про почуття, з якими залишає країну, він розповів нашому кореспонденту.

— Пане посол, Норвегія в 2009 році очолила список найрозвиненіших та найблагополучніших країн. Як вдається вашій державі — невеликій за територією та за населенням, із суворим і не завжди сприятливим для ведення господарства кліматом — утримувати таку стабільність?

— Тут є кілька складових. Багато залежить від соціальних контрактів, тобто співпраці між урядом, парламентом, профспілками, іншими установами, з одного боку, та громадськими організаціями і просто громадянами — з другого.

Не менше значення має і система компромісів у суспільстві. До того ж у Норвегії великий досвід демократії, самоврядування. У нас дуже сильні політичні рухи, сильні профспілки. І хоча рішення приймають не одразу, але вони виважені й обов'язкові до виконання.

Третє. У нашої успішності є певні історичні пояснення. Серйозний перелом відбувся під час Другої світової війни, коли лихо, хоч як це парадоксально, відіграло значну роль у формуванні норвезького суспільства. Тоді довелося дуже серйозно інтегруватися у світову економіку. І з тих пір наша співпраця з Європейським Союзом при тому, що ми не є його членом, на високому рівні. Європейське середовище дуже стимулює розвиток. Гадаю, без конкуренції, без інтеграції, без участі міжнародних організацій наш успіх був би неможливий.

Одне слово, успішність економіки полягає у спільній праці, у спільних цінностях, у консенсусі між головними гравцями як зовні так і всередині країни.

— Знаю, що ваша держава і, зокрема, посольство багато робить для просування в Україні енергоощадних технологій. Чому саме такий пріоритет? Ви вважаєте, що за цим майбутнє?

— Це не майбутнє, це — ціль сьогодення, або навіть минулого дня. Україна не може жити й бути успішною з такими колосальними затратами енергії. Усе має бути ефективним. А Україна дуже енергозатратна. Є історичні чинники, коли був дешевий газ, але ж ці часи минули. Слово «реформа» — це популярно, але зміни дає лише розвиток. В Україні є капітал, є знання в певних галузях, є технології. Треба лише їх об'єднувати й організовувати. А от організації в Україні бракує. Для цього має бути дуже відповідальний уряд. Це питання і податкової системи, і митниці, й інші аспекти. Водночас неабияку роль мають відігравати громадські організації, суспільство. Так відбувається в успішних країнах. А в Україні дуже багато рекомендацій, регламентуючих актів тощо.

А стосовно того, яким джерелам енергії віддавати перевагу, це має визначати цінова межа, тобто має працювати ринок. Якщо природний газ дешевий, його треба використовувати. Але при цьому існують і безліч інших джерел. Приміром, те саме побутове сміття чи відходи сільського господарства і промисловості. Дуже поганий вплив на розвиток енергетичного сектору має і система державного субсидіювання. Уряд повинен відмовитись від цього і стимулювати різні форми енергії через податки. У Норвегії, приміром, дуже великі податки на викиди в атмосферу С02, що стимулює до заощадливості. В Україні ж це зовсім не врегульовано. А даремно. Загалом ваша законодавча база в цьому сегменті дуже слабка.

— Ми зустрічаємося з вами в переддень державного свята — 15-ї річниці з дня прийняття Конституції України. Норвегія також 17 травня відзначала свій День Конституції. Проте, на відміну від України, норвезька конституція ухвалена ще в далекому 1814 році. Чи вносилися поправки в Конституцію Норвегії, як це робиться, приміром, у нас?

— За великим рахунком, наша Конституція не мінялася. Були лише певні поправки стосовно прав жінок, соціальних аспектів тощо. Хоча політична система в Норвегії дещо суперечить Конституції. У ній чітко не прописаний парламентаризм. Попри це, він з 1884 року відіграє у нашій країні дуже важливу роль. Це одна з форм, причому досить стабільних, управління державою.

— Незабаром закінчується ваша каденція в Україні. З яким почуттям полишаєте нашу країну?

— П'ять років перебування в Україні — це пік моєї кар'єри. У мене тут з'явилося дуже багато друзів. А загалом Україна — це друг Норвегії ще з часів Київської Русі. Щоправда, в моїй країні не всі знають, що Русь — це Україна. Тому я намагався доносити і це. Україна — це центральноєвропейська держава і важливий партнер для Норвегії. Я плекаю надію, що за ці п'ять років мені вдалося створити тут фундамент — що таке Норвегія, а там — донести думки про Україну як країну з великим політичним, економічним та культурним досвідом.

Моїми ж пріоритетами були: телекомунікації, інформаційні технології, інноваційні технології, суднобудування і, звичайно ж, головний наш експортний продукт — риба.

Що стосується перших пунктів, то мушу констатувати: в Україні наука радянських часів, а для сучасного ринку важлива комерціалізація ідей і напрацювань. Тож я намагався передати тут норвезький досвід. Загалом норвезькі інвестиції — це не продаж, це виробництво. А це означає розширення кількості робочих місць, це інтеграція української продукції за кордон. Що для мене було важливо.

Одне слово, Україна і Норвегія — цікаві одне для одного партнери. І я радий, що зміг долучитися до процесу розширення горизонтів між нашими країнами.

— Спасибі вам за цікаву розмову. А ще особлива і щира подяка за вашу дуже гарну українську мову.

— Дякую. Зізнаюся, це було моє перше інтерв'ю українською мовою.

Розмовляла
Марина КРИВДА.

Степан ХМАРА: «Ми чітко розрізняли, де компроміс, а де капітулянтство»

Спогадами про доленосну ніч для Основного Закону держави ділиться народний депутат першого, другого і четвертого скликань Верховної Ради України Степан Хмара.

— Степане Ільковичу, яке було співвідношення депутатських сил у складі Верховної Ради «конституційного скликання»?

— Розклад сил у парламенті зразка 1994—1998 років був не на користь націонал-демократів. Більшість була не на нашому боці, але в цілому, і на цьому хочу наголосити з огляду на якість нинішнього депутатського корпусу, тоді українці за мажоритарним принципом обрали досить багато яскравих людей, котрі в першу чергу вболівали за національні інтереси нашої країни. Боротьба й тоді була досить жорсткою, але до кровопролиття не доходило, бійок і всього іншого неподобства, що супроводжує роботу парламенту останні сім-вісім років, не було.

Я не хочу сказати, що у другій каденції не виникало конфліктів, але це були не криваві бійки, а протестні сутички біля трибуни, така собі інтелігентна шарпанина. Найбільшого збитку я, наприклад, зазнав у вигляді відірваного рукава від піджака. Треба було його зберегти (сміється) для історії парламентських протистоянь того часу. Та, попри все, хоч націонал-демократів тоді було значно менше у порівнянні з тими ж комуністами, лави яких налічували майже 90 депутатів, нам вдалося прийняти досить пристойний Основний Закон України.

— А кажуть, що начебто президент Леонід Кучма пригрозив розпустити парламент, тому його глава Олександр Мороз наказав зачинити двері й до ранку нікого не випускати, доки Конституція не буде проголосована...

— Та ні — то все дурниці й нічого такого насправді не було. Хоча подібні розмови мали місце й тоді. Я, наприклад, сприймав їх як дотепний жарт і не більше. Якщо ж говорити серйозно, то Кучма весь час намагався урвати ще більше владних повноважень і закріпити їх конституційно. З його адміністрації виходила загроза про винесення президентського проекту Конституції на референдум. І щоб не допустити прийняття варіанта від Кучми, ми пішли на те, аби працювати цілу добу до остаточного голосування. Тому це була добра воля і свідоме розуміння всіх депутатів, що над країною нависла небезпека повної узурпації влади однією людиною.

— А що було найбільшим каменем спотикання під час узгодження позицій?

— Була низка питань, з яких важко було досягти загальної згоди. Тому під час того історичного засідання оперативно вночі були створені чотири депутатські групи, які пішли в окремі кімнати доопрацьовувати спірні питання. В роботі однієї з них — стосовно мовного питання — брав участь і я. До речі, я напросився до її складу сам, бо вона вже була сформована, і мене включили до мовної комісії. І скажу вам, якби там не зібралися активні, наполегливі й вольові люди, то невідомо якою б нині була 10-та стаття Конституції...

Степан Хмара.

— Напевне, була б закріплена двомовність у нашій державі?..

— Так, чимала фракція комуністів та інші російськомовні депутати прагнули цього. До речі, усі неузгоджені питання, по яких створювалися тієї ночі інші комісії, після прийняття Конституції більше в Україні не дискутувалися. А от мовне питання стало тривалою проблемою і такою собі конячкою, на якій виїжджають політики, неспроможні запропонувати Україні справді об'єднуючий позитив. Мало того, двомовність в українських умовах взагалі ставить під питання саме утвердження нашої держави.

— І як вам, перебуваючи у меншості, вдалося досягти консенсусу?

— Робота була дуже важкою, наша група напружено працювала сім годин. І доводилося іноді вдаватися до досить жорстких кроків. Мені двічі доводилося вставати і заявляти ультиматум: або ми йдемо на компроміс, або я зараз іду до парламентської зали і закликаю не брати участь в голосуванні. Я твердо знав, що мінімум 70 депутатів пристануть до моєї пропозиції і не буде 300 голосів, а тоді спрацює варіант Кучми. Словом, головного ми тоді добилися і суть ст. 10 Конституції збереглася, що «єдиною державною мовою є українська».

— З того пам'ятного дня минуло вже 15 років. Як ви зараз оцінюєте свою депутатську роботу?

— Час, я вам скажу, показав, що Конституція у нас вийшла досить непогана, але вона дуже погано виконується, перш за все представниками усіх гілок влади. На жаль, не було прийнято слідом за Конституцією близько 30 законів, які б розшифровували і регулювали її виконання. Тоді б не сталося тієї наруги над Основним законом, що ми спостерігали упродовж останніх семи років. З Конституцією гратися дуже небезпечно. Її, як і всі інші Закони України, треба ВИКОНУВАТИ! А ще як від декларації, що «закон один для всіх», нарешті перейти до реального втілення цього гасла, тоді буде й лад у державі, і їй нічого не загрожуватиме, принаймні зсередини країни. Врешті-решт, тоді ми чітко розрізняли, де компроміс, а де капітулянтство. Ми знали ту межу, яку не можна перейти ні за які гроші, що, на превеликий жаль, має місце сьогодні.

Розмову вів В'ячеслав КОВТУН.

Фото з архіву С. ХМАРИ.

Василь РАДЬКО: «Я й нині не шкодую, що в 1996 році проголосував проти»

— Василю Івановичу, ви були одним із 38 депутатів-комуністів, які проголосували проти прийняття чинної Конституції...

— Так, і за 15 років я ще більше утвердився в тій своїй позиції. Бо прийнята в 1996 році Конституція України вихолостила з Конституції УРСР усі соціальні надбання. Мені й нині прикро, що до цього доклали у своїй більшості руку і колишні однопартійні з фракції КПУ. А тепер вони там бідкаються, що ні медицина, ні навчання не є насправді безплатними або лише згадують про гарантії на отримання житла від держави, як було при соціалізмі. А в контексті права на забезпечення роботою розповідають нинішній молоді, що, мовляв, за радянських часів, навпаки, примушували працювати, а до заядлих нероб, які ухилялися від праці на громадську користь, навіть застосовували цивільне право.

Василь Радько.

Я вже не казатиму про «успішні заходи з роздержавлення» загальнонародного добра. Одне слово, якщо раніше були гарантії, то тепер записано «має право», але може й не мати. Де гарантія? Її вже не записано в Основному Законі країни. Пам'ятаю, тоді нас шельмували, вивісивши список тих, хто не проголосував за Конституцію. Тож, зауважте, я не шкодую про це і зараз.

— А про що шкодуєте?

— Я працював у комісії з питань самоврядування. До Конституції вніс поправку, яка й була прийнята, про виборче право не прямої дії, а щоб виборча система регулювалась окремим законом. Нині шкодую, що вносив ту поправку, бо тепер переконався: треба було записати в Конституцію як норму прямої дії мажоритарну виборчу систему. Україна ще не дозріла до пропорційної системи. Перш за все це стосується наших політиків.

— Але головний аргумент опонентів у цьому питанні — голоси матимуть змогу скуповувати...

— Я не вдаватимуся в подробиці цього питання, знав і зараз знаю тих політиків і ту фракцію, яку сформував під себе її лідер, котрі бояться йти на вибори за мажоритаркою, а потім звітувати перед людьми, дивлячись їм в очі. Усім українцям слід усвідомити, що змін на краще вони не дочекаються, якщо нарешті не зрозуміють: владу **вони наймають** на роботу і **мають обирати її не за гроші,** бо **зарплату** можновладцям **платять з їхніх податків.**

А становище, коли корупційна іржа, яка роз'їла всі ланки влади по вертикалі й горизонталі, і стало як наслідок втрати народом контролю над владою саме через вибори. І нехай люди суворо питають за результати виборів з тих, хто отримав право працювати на виборчих дільницях. Це від них, від їхнього підрахунку залежить, кого ми насправді робимо депутатами. Я впевнений, що товстосуми зараз підкуповують не виборців, а тих, хто сидить у виборочкомах. Спочатку вони їх туди призначають, а потім оплачують роботу за «правильним» підрахунок голосів.

Одне слово, шкода, що Конституція не забезпечує гарантованого права людей змінювати владу, яка б реально служила їм, а делегувала цю функцію окремому закону, що перед кожними виборами політики підлаштовують під свої інтереси.

Розмову вів В'ячеслав КОВТУН.

Фото з архіву В. РАДЬКА.

ОПИТУВАННЯ

Єдине джерело влади

Ним є народ. Так гласить ст. 5 Основного Закону. Тож напередодні 15-ї річниці з дня ухвалення Конституції України наші власні кореспонденти попросили його представників відповісти на такі запитання:

— чим запам'ятався день ухвалення Конституції?

— чи спрацьовують положення Основного Закону у житті та чи доводилося посилатися на них, захищаючи свої інтереси?

— які б зміни до Конституції запропонували ви?

Микола ГОНЧАРЕНКО, 40 років, працівник продовольчого ринку, м. Черкаси:

1. День, коли приймали Конституцію, добре пам'ятаю. Я тоді дуже цікавився політикою і переймався тим, що творилося у Верховній Раді. Хвилювався, щоб ухвалили Основний Закон країни. Вірив, що з його прийняттям ми почнемо жити по-іншому. Гордився тим, що земляк-черкащанин, мій колишній викладач університету, Михайло Дмитрович Сирота, брав найактивнішу участь у творенні Конституції...

2. На жаль, сподівання на те, що Основний Закон буде однаковим для всіх громадян України, не справдилися. Я не зміг працювати за фахом, здобутим у вищому навчальному закладі. Із закриттям заводів інженери стали нікому не потрібними. Так було порушено моє право на працю. Як і багато моїх однокурсників, пішов реалізатором на продовольчий ринок. Потім ще багато разів порушувалися мої права: коли дружина народжувала дитину і потрібно було заплатити лікарям, коли син пішов до першого класу і почалися побори у школі, коли нас, «базарників», виганяли з території ринку, аби віддати площі під бутіки... Словом, нема чого багато перелічувати, бо все це добре знайоме кожному простому, чи, як пишуть, пересічному українцеві.

3. У Конституції України нічого змінювати не треба. Її положення потрібно всім виконувати: зверху донизу. Однак це станеться тоді, коли не лише працівники ринку чи підприємці обстоюватимуть свої права. Торжество закону настане тоді, в цьому я переконаний, коли в нашій державі існуватиме громадянське суспільство.

Записала Лідія ТИТАРЕНКО.

* * *

Вікторія АМЕТОВА, 28 років, м. Сімферополь:

1. Коли ухвалювали Конституцію, мені було 13 років, тому цей день не пам'ятаю. Але пригадую, як сказав батько: «Нарешті у нас є своя держава Україна зі своєю Конституцією. Тепер ми заживемо по-людськи». Не зажили.

2. Не завжди спрацьовують положення Конституції у повсякденному житті. Приміром, безплатне лікування та освіта. Ці статті фактично не виконуються. В лікарню, куди не звернешся, — треба платити гроші. Освіта теж фактично платна. Вступити ще можна безплатно, а ось коли вступив — плати гроші на навчально-матеріальну базу, в різні фонди, а то часом і за іспити та заліки.

3. Візьмемо статтю 14 Конституції: «Земля є основним національним багатством, що перебуває під особливою охороною держави. Право власності на землю гарантується. Це право набувається і реалізується громадянами, юридичними особами та державою виключно відповідно до закону». Не працює ця стаття в повсякденному житті. Я хотіла свого часу зайнятися підприємництвом, побудувати та відкрити на вільній земельній ділянці невеликий магазин. І що ви думаєте, оформила необхідні документи на ділянку землі та надала їх до міської ради. Чекала дуже довго відповіді. Відповідь прийшла. Мені було відмовлено в ділянці землі. Через деякий час на цій ділянці таки з'явився магазин. Але не мій — одного з депутатів міськради. Вихід один — треба приймати нову Конституцію, яка не декларувала б обов'язки та права громадян, а насправді відображала їх.

Записав Георгій ВЕРВЕС.

Прийнята в 1996 році Конституція України вихолостила з Конституції УРСР усі соціальні надбання

1—3 липня в Яремчому (Івано-Франківськ область) відбуватиметься п'ятий Міжнародний байк-рок-фестиваль «Wild Fire» («Дикий вогонь»), на який з'їхалися байкери з усіх куточків України та світу. В програмі — традиційний мотопробіг, виставка раритетних та арт-мотоциклів, різноманітні конкурси, *повідомляє наш власкор Дарина Назарчук*

У Слобідці Шелехівській (Хмельницька область) у літературно-меморіальному музеї відбулися традиційні Ахматовські читання. Розпочалися вони з покладання квітів до могил матері та родичів Анни АХМАТОВОЇ, *повідомляє наш власкор Ірина Козак*

Потьмарення розуму

сталося із тими, хто не помічав крадіжок у психоневрологічному диспансері

ОТАК І ЖИВЕМО...

Комусь стороннькому Зіньковецький психоневрологічний інтернат випадково на очі не потрапить. Бо навіть якщо цілеспрямовано його шукати, то не одразу знайдеш. По дорозі від райцентру Деражня до Зіньківців жодного дорожнього знака. Від села — ще пару кілометрів до хутірця Бомково. За ним — дорогою в бік лісу.

Не знаю, чи завела б мене колись журналістська доля сюди, якби не надзвичайна подія. Правоохоронці порушили кримінальну справу щодо розкрадання інтернатського майна на сотні тисяч гривень. Причому йшлося про те, що декому із співробітників закладу вдалось «зекономити» такі суми на харчах. Сам факт настільки красномовний, що не потребує коментарів. Але те, що вдалось побачити і почути на місці, вразило значно більше.

Люди збирали крихти зі столу

Якби і хотіла розпитати мешканців цього дому, як тут їм живеться, зробити це дуже важко. Хоча до нової людини одразу прикипають їхні погляди, однак зав'язати розмову не вдається. Більшості із 123 підопічних складно скласти свої думки докупи, оцінити реальність, проаналізувати факти, висловитись чіткими та зрозумілими реченнями. І лише через деякий час, коли хоч трошки звикаєш до дивних поглядів, до незвичних рухів, до надто натуралістичних побутових картин, починаєш розуміти, що перед тобою люди, які так само відчувають біль, незручності, голод, як і будь-хто з нас. От тільки коли що-небудь їм не подобається, вони не можуть сказати про це, поскаржитись, попросити. Та й узагалі поняття про те, як є і як має бути, у них практично відсутнє. Зараз вони спокійно сидять за столами під час обіду, звично їдять свої порції. Але, як розповідає персонал, ще буквально кілька місяців тому картина у їдальні була зовсім інша:

— Голодні люди змітали зі столу крихти хліба. Якщо у когось що-небудь падало на підлогу, одразу кілька рук хапали цю «здобич». А зі столовим посудом навіть не всі вміли поводитись.

У це важко повірити, але розповідають, що в одну і ту ж миску насипали спочатку першу страву, потім — другу, а далі — чай. Тому потім багатьох доводилось навчати, як пити з чашки.

— Треба було бачити картину, коли вперше шматочок хліба з маслом та кілька цукерок, приготованих на полуденок, поклали у спеціальні тарілки, — розповідає нинішній директор закладу Поліна Вишневська. — Хлопці дивились на це як на небачену дивовижу, вони просто не знали, що з цим робити.

У цьому закладі можливе всяке. Є тут і ті, хто так і не зміг за своє життя освоїти такі вміння як самостійно тримати ложку та їсти. Але решту тепер не лякає ні чашка, ні миска, і виявилось, не так уже й багато треба було, щоб освоїти цю науку — лише трошки елементарної уваги і людського ставлення до хворих. Серед мешканців інтернату можна знайти і таких, хто може дати реальну оцінку навколишньому світу і подіям. Один із чоловіків, який не захотів назватись, дуже влучно підмітив: «Якби так годували ув'язнених у тюрмі, як було у нас раніше, вони підняли б бунт. Та й догляд був не дуже добрим. Адже чимало людей тут страждає на енурез, отож постільну білизну треба по декілька разів на день міняти. А вона була така, що страшно глянути, не те що спати на ній...»

Усі деталі життя у цьому домі навряд чи колись стануть відомими стороннім. І не тільки через те, що підопічні ніколи про це не зможуть розказати. А ще й тому, що надто шокуючими вони були. І тільки перевірки КРУ та відкрита кримінальна справа можуть пролити трохи світла на те, що там відбувалося.

Грошей шкодували на все

Здається, тут не вистачало нікому й нічого. Це тепер, кілька місяців по тому, на одному з корпусів — новий дах. В другому, де зазвичай мешкають лежачі люди з невідворотними відхиленнями психіки, зараз ніхто не живе, там ще відчувається запах ремонту. В колективі з усіх сил намагаються змінити не життя, але хоча б елементарний побут нещасних людей. Звісно, все одразу не зробиш, бо навіть важко зрозуміти, з чого починати.

Та найперше, що зробили, — вивели воші, відіпрали білизну, вилікували коросту і лишаї. Уявити собі, що все це було у наші дні, у державному закладі, котрий повинні контролювати медики, епідеміологи, соціальні і державні служби, просто неможливо. Від почутого розум тьмариться навіть у здорової людини. Розповідаючи про це, дехто зі співробітників навіть розплакався:

— Складається враження, що це ми так працювали і ні про що не дбали. Але як можна було щось зробити, коли на будь-яке прохання від головного бухгалтера завжди була одна відповідь: немає грошей. Ми й дуст за свої гроші купували. Прального порошку, інсектицидів, мийних засобів — усього не вистачало.

А між тим останніми роками заклад справно фінансували з бюджету. Річний обсяг становить понад 2,6 мільйона гривень. До того ж у кожного підопічного щомісяця відраховують з пенсії на утримання близько півтисячі гривень, а це ще майже мільйон гривень на рік.

З особливим шиком на ці гроші не проживеш, бо тільки більше двох мільйонів іде на дуже скромну заробітну плату працівникам закладу й оплату комунальних послуг. А на решту покупок — буквально копійки.

На медикаменти в день на одного підопічного можна використати не більше 93 копійок. Як кажуть, на зеленку та аспірин цього вистачає. Але про серйозне лікування важких хронічних хворих, профілактичну підтримку здоров'я навіть не йдеться.

Так само дуже скромні фінансові статті на придбання одягу, взуття, білизни, побутової хімії. Розкішно не житимеш. І все ж при дбайливому господарюванні коштів мало б вистачити принаймні на харчування. Адже щоденна норма — 22 гривні на особу. Та грошей шкодували навіть на обідню пайку.

Запаси засекреченої комірчини

Чутки про неї ходять навіть навколишніми селами. Кажуть, ящиками в ній складали апельсини, банани, інші харчі. Там же щезали й різні побутові речі. Удень на дверях комірчини висів замок, а пізно ввечері, коли інтернат вкладався спати, під'їжджав автомобіль, у який і вантажилось усе це добро і перевозилось в приватне помешкання однієї зі співробітниць.

Що в цих оповідках правда, що вигадка — казати не беруся. А ось те, що за два минулі роки в інтернаті була розтрата на 311 тисяч гривень — це реальний факт, підтверджений висновками КРУ.

Тепер і слідство має розібратись, як сталося так, що в меню за одними документами щоденна норма становила 22 гривні на особу, а на практиці на кухню видавались харчі на 12—16 гривень.

Та це тільки перші запитання, що лежать на поверхні. А ще варто було б поцікавитись, чому не видавали столовий посуд, котрий весь час купували. Як часто закуповували і використовували білизну, якщо люди спали просто на ганчір'ї? І чому більшість мешканців інтернату ще й досі змушена доношувати солдатську робу, не маючи ніякого пристойнішого одягу?

Печатка долі

Немає людини, яка, зайшовши на цю територію, не промовить: «Нехай Господь заступить і помилує». Тут живуть люди, від яких відвернулися не тільки близькі, а й сама доля. Наймолодшим ледь виповнилось двадцять, найстаршому — вісімдесят два. Тут не має значення соціальний стан. Тут не діє більшість звичних правил, якими ми звикли користуватись щодня.

Сюди ведуть різні дороги. Когось «збувають» родичі заради квартири чи майна. Від когось відмовляються через беспробудне п'янство. Комусь через затьмарений розум ні з ким зустріти старість.

Але найбільше вражають юнаки, котрі потрапляють сюди із дитячого притулку. Вони там від народження. Вони не знають рідної крові. Вони нічого не знають. А коли дорослішають — переїжджають у Зіньковецький інтернат, де проживуть усе своє життя. А як помруть, то їх поховають на інтернатському кладовищі, бо навіть в останню путь із цього страдницького життя їх не проведуть родичі. То хіба можуть вони колись комусь на що-небудь поскаржитись чи про щось попросити? Вони навіть не уявляють, що життя існує ще й за стінами їхніх палат і за гратами майданчику для прогулянок.

Як не дивно прозвучить, але своєрідними бранцями цього закладу стали і ті сімдесят людей, що тут працюють, взявши на себе той тяжкий хрест, від якого відмовились найближчі і найрідніші люди підопічних інтернату. Треба зуміти прибрати по кілька разів на день за хворим, що не може піднятись у туалет зі свого ліжка. Треба навчитись годувати того, хто навіть не знає, як проковтнути їжу. Треба стримати людину, котра в безумстві рве на собі одяг і трощить усе навколо...

І навіть при всьому цьому кожен боїться втратити роботу. Іншої — не знайти. То хто ж із цих людей міг би поскаржитись на тамтешні порядки? Вимагати кошти чи звіти у начальства? Боротись за справедливість та милосердя?

З приходом нового директора в інтернаті відбулись помітні зміни. Не те що почалось кардинально нове життя (хіба можна за лічені місяці змінити те, що вибудовувалось десятиліттями), але наче з'явився ковток свіжого повітря. Чомусь тільки Поліні Вишневській спало на думку біля голого плацу, огородженого залізними прутами, де десятиліттями під палючим сонцем чи в дощ вигулювали хворих, встановити навіс, столи та лавки, щоб можна було хоча б сісти. Ремонти, ревізія усього майна, облаштування кількагектарної території — все це треба робити одразу. А ще — вісім гектарів саду, три ставки, які вже встигли зарибнити, майже сорокагектарне поле, де висіяли не тільки пшеницю та жито, а ще й посадили всю городину, підсобне господарство, в яке завезли нове поголів'я свиней та овець...

Видно, що директор береться облаштувати все, як у добрій господі. Колектив бачить старання керівника і намагається підсобити. Навіть підопічні, звичайно, ті, хто може, знаходять собі заняття. Хтось косить сіно, хтось збирає лікарські трави, хтось із самого ранку біжить допомогти попоратись біля худоби. Але все одно лише щирого бажання і десятка роботящих рук не вистачить, щоб казенний інтернат став затишним для тих, кого доля зробила «довічниками» казенному домі.

Їх не так уже й багато: на кожні десять тисяч мешканців області припаде максимум двоє—троє підопічних подібних закладів. То невже всі разом не можемо добре одягнути, взути, нагодувати їх? Якщо ні, то вже й не знати, у кого потьмарився розум.

Ірина КОЗАК.
Фото автора.

Тих, хто самостійно не може дійти до їдальні, влітку годують просто у дворі, біля спального корпусу.

Директор інтернату Поліна Вишневська (ліворуч) нарешті підшукала лікаря на посаду, яку тривалий час обіймав пенсіонер.

Самі себе шмагаємо. Ще й іноземцям дістається

РЕПЛІКА

Усі «принади» нашого життя та справжню круговерть побутових проблем довелося відчути на собі родині французьких фермерів, котра вирішила зайнятися бізнесом в Україні й приїхала в одне з сіл Кам'янець-Подільського району на Хмельниччині. І все через наше «якось воно буде», «пронесе»...

Справи французів після приїзду на Поділля пішли непогано, й сім'я вирішила в грудні минулого року придбати будинок на околиці приміського села. Попередні власники оселі чомусь забули попередити нових про те, що через подвір'я проходять одразу дві гілки центральної міської каналізації. А, може, вони й не захотіли цього робити, бо ж чи продали б інакше свій будинок?! Хто ж купить проблемне житло? «Охоронна зона повинна бути не менше п'яти метрів, причому в обидва боки від труби», — пояснив директор міського комунального підприємства «Міськтеплоенергія» Валерій Гордійчук. Хто б не почув про прикру подію, казали одне і те саме: наша наскрізь корумпована дозвільна система часто закривала очі на грубі порушення з боку забудовників. Мабуть же, не задарма?

Французи про це, як то кажуть, ні сном ні духом не відали. Коли одну з труб на їхньому подвір'ї прорвало й затопило стоками двір, сад, підвал будинку, вони пережили справжній шок. Наразі працівники міського комунального підприємства «Міськтепловоденергія» залатали порив, відкачали нечистоти з садиби, постаралися якнайшвидше ліквідувати проблему, щоб враження про нашу державу та красиве туристичне місто Кам'янець не було зіпсоване. Але комунальникам, звісно, важко пояснити французьким громадянам, як таке взагалі могло статися. Та ще й спілкуватися з іноземцями їм було непросто, доки не знайшли перекладача. Родина фермерів подякувала робітникам за порятунок і оперативність, але все хотіла дізнатися, чи буде покараний винний. А хто ж він?! Погоджували дозвіл на будову попереднім власникам будинку в районному земельному відділі. «Людина, чий підпис стоїть під документами, вже там не працює», — повідомила прес-секретар комунального підприємства Вероніка Власюк, яка першою взялася залагоджувати справу, спілкуючись із потерпілими англійською.

— У більшості випадків люди свідомо йдуть на порушення й починають будуватися на мережах, — коментує пан Гордійчук. — Стикаючись із такими фактами, ми неодноразово говорили мешканцям про норми закону та можливі наслідки, зверталися й до міської влади з відповідними листами. Однак якщо об'єкт уже збудований, то виправити ситуацію доволі важко. Відтак на наших мережах зведені будинки, магазини, безліч гаражів, у яких стоять дорогі авто. Зокрема, ціла низка таких гаражів з'явився на центральній тепломережі, яка через свою зношеність будь-якої миті може вийти з ладу і позатоплювати всі ці споруди, знищити дороге майно. Чомусь люди ніяк не хочуть дослухатися до наших зауважень та затямити, що біда може трапитися щомиті. І допомогти уже ніхто не зможе, навіть суд, бо ж постраждалий винен сам. Адже порушив вимогу: проводити будівництво на мережах або в охоронній зоні категорично заборонено. Тобто самі себе шмагаємо. Ще й іншим дістається.

Як відомо, каналізаційні й водопровідні мережі майже в усіх наших містах україн зношені і будь-якої миті можуть прорватися. Кам'янець-Подільський — не виняток.

Віра ШПИЛЬОВА.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

І знову діти війни...

Виявляється, триває активний пошук шляхів, як їм не заплатити належне по закону

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО ТЕМИ

Наша газета вже неодноразово верталася до теми дітей війни. Тобто тих як мінімум 67-літніх пенсіонерів, які залежно від активності своїх громадських об'єднань де масово, а де й не дуже судяться з державою і виграють суди. І в такий спосіб відстоюють гроші, які для них начебто передбачені відповідним законом. 13 січня цього року на сторінках «Голосу України» надруковано матеріал «Коридор із плівкою на вибитих вікнах, де людям дарують «вудочку» і надію». У ньому йшлося про громадську організацію «Захист прав дітей війни» на чолі з Тетяною Машановою, котра активно діє у Запоріжжі. І ось новий дзвінок від Тетяни Євгенівни: ситуація не те що не поліпшилась, а навпаки — ускладнилася.

Цього разу дзвінок Т. Машанової стосувався не тільки фактично повної байдужості великих і малих начальників до потреб її організації, а вже нових «тактичних способів і прийомів» невиконання законів стосовно людей, які через суд таки добилися свого.

Сьогодні людей найбільше дратує затримка з видачею документів із суду. Причина, як повідомили в територіальному управлінні Державної судової адміністрації України в Запорізькій області, «велика кількість надходжень до суду документів, що збільшилась порівняно з минулими роками у декілька разів». А ще — «наявність неприпустимо малої кількості комп'ютерної техніки».

Та найбільша проблема, як повідомляє Тетяна Машанова, полягає в тому, що дітей війни, котрі ВИГРАЛИ суди, «прирівняли до кримінальних злочинців». Тих, які ЗАСУДЖЕНІ! Щоб не обтяжувати читача «живописанням процесу», одразу звернемося за поясненням до компетентної людини — Веніаміна Нежевенка, якому за час трудової діяльності довелося працювати і позаштатним ревізором Міністерства фінансів СРСР.

— А почалося з того, що передбачені дітям війни 30-відсоткові — від рівня мінімальної пенсії — надбавки не сплачувалися, — розповідає Веніамін Семенович. — Навіть після того, як Конституційний Суд двічі — 9 липня 2007 року і 22 травня 2008 року — визнав невиплату згаданої надбавки неконституційною. Зрозуміло, що почалися масові звернення до судів, і практично всі позови пенсіонерів задовольнили. І що в такому разі робити Пенсійному фонду?

Ось одна із зачіпок. З урахуванням положення, що пенсіонерам, стосовно яких судом винесене рішення, на весь термін його виконання «не призначаються індексації й інші види державних надбавок до пенсій», в нетрях Пенсійного фонду України (ПФУ) з'являється лист №24130/02-20 від 23.12.2010 року. Підписаний він заступником голови правління В. Никитенком. Адресований лист ДП «Інформаційно-обчислювальний центр Міністерства праці і соціальної політики».

У документі свідомо чи несвідомо плутаються поняття «рішення суду» (у кримінальних справах) і «постанова суду» (в адміністративних справах). Таким чином, у згаданому листі дітей війни, які виграли суди, прирівняно до осіб, які відбувають покарання за рішенням судів.

Виявилося, що документ, адресований інформаційно-обчислювальному центру, було надіслано і до обласних управлінь ПФУ. У ньому, до речі, ні слова про дітей війни, але разом з листом надійшли програми електронно-обчислювального розрахунку пенсії. Там усі санкції до цієї категорії пенсіонерів уже, як мовиться, забиті намертво.

І ще про лист: у ньому не йдеться про вирахування з пенсіонерів виплачених за минулі місяці сум індексацій тощо. Однак далі вже обласні управління ПФУ «творчо розвивають установки зверху». Адже вони не тільки роблять перерахунок сум індексацій та інших доплат до пенсії, а й здійснюють стягнення. Зокрема, порушуючи Закон України №1058-IV від 09.07.2003 року «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», де в ст. 50 сказано, що будь-які стягнення з пенсій, отриманих за попередні періоди за відсутності проявів недобросовісності з боку пенсіонера, можливі тільки за рішенням суду про ці стягнення. Те саме говорить і Цивільний кодекс України (ст. 1215): не підлягають поверненню пенсії, коли їх виплата проведена фізичною чи юридичною особою добровільно, без розрахункової помилки з її сторони і недобросовісності з боку отримувача.

Таким чином, «спільними зусиллями» визначена постановою суду до сплати пенсіонеру сума у 990 гривень зменшується на 200-900(!) гривень. Зауважу, що коли навіть є велике бажання робити такі речі, то згідно із законом перераховані суми мають бути віднесені на дебіторську заборгованість. А лише потім та чи інша структура ПФУ мала б звернутися до суду, щоб стягнути їх з пенсіонерів.

Щоправда, мені можуть зауважити: «Та люди ж про державну копійку дбають — економлять з усіх сил»... Але така «економія» тягне за собою суттєве збільшення... фонду премій для працівників, які тієї економії досягли. Тому вже й районні управління пішли далі, витлумачивши поняття «весь термін виконання рішення суду» як термін до виплати всіх визначених судом грошей. А це ще більше підвищує суми стягнення.

Однак і це ще не все! Тільки, вважаю, із бажання приховати від пенсіонера суми незаконних стягнень виплата у більшості випадків проводиться не так, як того вимагає порядок — за окремою відомістю, а однією сумою зі всією пенсією. Це щоб середньостатистичний пенсіонер і не розібрав, що й до чого.

Зрозуміло, що таке «своєрідне» трактування закону має бути негайно припинене. Крім того, пенсіонерам, котрі «насмілилися звернутися до суду» (це так про нас кажуть працівники структур ПФУ), мають бути автоматично повернуті незаконно стягнуті суми. Як і негайно припинена хитра гра районних управлінь з так званими базовими місяцями. Які вони обирають так, щоб хоч копійчину на пенсіонерові зекономити...

Послухав Веніаміна Нежевенка і зрозумів: наші чиновники потроху привчають народ бути з ними пильним і наполегливим. Бо тільки так можна захистити свої права, чогось домогтися. А інакше — нічого не вийде.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Фото автора.

ПЕРЛИНИ

П'ятий корпус університету планують повністю звільнити від студентів

Як відомо, 35-та сесія комітету Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО ухвалила рішення про внесення до списку Всесвітньої культурної спадщини центрального корпусу Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича — колишньої резиденції митрополитів Буковини і Далмації.

Робота над тим, щоб університет отримав цей статус, тривала достатньо довго: протягом чотирьох років. За вимогами Комітету світової спадщини ЮНЕСКО, необхідно було підготувати значну кількість документів, провести незалежні експертизи за участі міжнародних фахівців. Але роботи і надалі не припинятимуть, адже Чернівці, як і країна загалом, мають чимало проблем з інфраструктурою. Буковина бере на себе зобов'язання облаштувати для туристів усі зручності, зокрема, обладнати стоянки для транспорту, місця для харчування, сувенірні магазини, прибрати з території університету господарський двір та створити туристичний комплекс. П'ятий корпус університету планують повністю звільнити від студентів, натомість передбачається заснувати щось на кшталт експозиційно-музейного комплексу. А от студенти факультету іноземних мов навчатимуться у реконструйованих приміщеннях на вулиці Рівненській. Там тепер триває ремонт.

Таке високе визнання об'єкта — це додаткові можливості для розвитку найменшої області України, що розширить її культурне представництво в ЮНЕСКО і дозволить закарбувати для світу видатний зразок історико-архітектурного ансамблю XIX століття. Внесення буковинської резиденції до переліку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО дасть новий поштовх для туристичного розвитку краю. Перебування у списку посприяє популяризації Буковини за межами України. Як свідчить статистика, відвідуваність пам'яток, внесених до переліку об'єктів ЮНЕСКО, збільшується щонайменше уп'ятеро.

Подія символічна ще й тим, що ансамбль резиденції митрополитів Буковини і Далмації створено чеським архітектором Йозефом Главкою у період перебування Буковини у складі Австро-Угорщини. Цей факт засвідчує причетність до цього справжнього архітектурного шедевра принаймні трьох європейських країн — Австрії, Чехії та України.

Сергій СУЛИМА.

Фото Петра ГОНЧАРА.

Державна служба статистики підвищила оцінку зростання валового внутрішнього продукту (ВВП) України за І квартал 2011 року до 5,3% порівняно з відповідним періодом минулого року, *повідомляє Держкомстат*

На проведення етапу «Формули–1» на воді в Київській області буде витрачено від 70 до 75 мільйонів гривень, *повідомив голова Київської обласної державної адміністрації Анатолій Присяжнюк*

Шість загадкових кіл «намалював» хтось у Кордишівці

ХОЧЕТЕ — ВІРТЕ, ХОЧЕТЕ — НІ...

Після фотографування витолоченої пшениці молодого хлопця поклали в лікарню. «Але це не від того йому стало зле, — кажуть у конторі господарства. — Загострилася хронічна хвороба».

Шість загадкових кіл правильної геометричної форми з'явилися на пшеничному полі у селі Кордишівка Вінницького району. Першим наштовхнувся на них о третій годині ночі тракторист Олександр Гунько. Каже, у світлі фар вони мали такі чіткі контури, як на малюнку. Вражений побаченим, чоловік розвернув самохідного обприскувача і повернув його край поля, де знаходилися керівник господарства і ще семеро трудівників.

Жодних слідів

Поле належить ТОВ «Побережне». Тієї ночі механізатори обприскували від шкідників озиму пшеницю. У спеку працювати з хімікатами не рекомендують. Обприскувач потужний, іноземного виробництва. «У нього колеса більше двох метрів». Василь Маленков, голова товариства, сів поруч з механізатором і удвох поїхали до загадкового місця. З висоти кабіни уважно роздивилися «малюнок» і вирішили не обробляти на цій ділянці зернові. Вранці знову приїхали на середину поля, саме там знаходилися кола. З ними сів молодий хлопець — Володя Колотюк. Він виявив бажання сфотографувати кола. Володя чи не єдиний, хто має знімки з верхньої точки. Техніка на цьому полі більше не працює, а дерева, на які можна забратися, ростуть далеко.

Нині Володя в лікарні. У конторі господарства сказали, що це не пов'язано з тим, що він бачив те, що сталося в полі. У хлопця хронічне захворювання. Зараз воно загострилося, і його лікують у стаціонарі.

Подивитися на загадкові кола йдуть малі й старі. Зблизька й здалека. «Якось о пів на сьому ранку край поля вже стояв джип, — каже керуючий товариства Степан Пацалюк. — А ті, хто приїхав ним, знімали на відео. Паломництво, як колись до мавзолею у Москві!

Чи не найбільшою загадкою є те, що на підступах до кіл нема жодних слідів. І в середині «малюнків» їх теж не видно. Ні від техніки, ні від взуття. У п'яти колах стебла пшениці лежать за годинниковою стрілкою, аж утоптані у грунт. В одному — проти годинникової стрілки. У кожному в центрі слід від штиря невеликого діаметра глибиною більше двадцяти сантиметрів. Одне коло має в діаметрі більше десяти метрів. Інші менших розмірів. Одне — подвійне: коло в колі. Воно справляє найяскравіше враження.

Така загадковість змушує селян думати, що тут не обійшлося без НЛО. Одна жіночка згадує, що виходила вночі на вулицю і чула гул та бачила яскраве світло над полем. Її слова підтверджує інша односельчанка. Піднялася о третій ночі і бачила яскраве світло над полем.

— Гул справді стояв над полем, — каже Степан Пацалюк. — Коли працює обприскувач, чути далеко. І світло фар у нього потужне. Машина висока, тому світло видно далеко. Якби щось в небі летіло, нас же восьмеро було край поля, то обов'язково побачили б. Не було нічого такого. Але кола звідкись взялися.

Силач з бочкою на плечах?

Люди в селі обережні у висловлюваннях. Не кожен спішить зізнатися, навіть коли щось побачить. Не хочуть, щоб потім брали на сміх. Мовляв, випив чоловік зайву чарку, то вже йому НЛО привидилося. Остерігаються, щоб прізвисько не приклеїлось.

— Але якщо я бачив ці кола на власні очі, — то хай мені що кажуть, а це так є, — продовжує співрозмовник. — За багато років роботи не раз траплялося бути на полі, де буревієм клало хліба, але це не те. Тут хтось так філігранно старався, ніби справді циркулем викреслював. Хто саме? Якби то знати! — Що вони мудрують? — каже один з чоловіків. — Хтось взяв бочку на плечі, може, трохи води налив, щоб важча була, та й втрамбував нею пшеницю. А вони голови сушать — що воно таке і звідки взялося? Зараз є всякі «мудреці», таке можуть утнути!..

Степан Пацалюк спростував це припущення такими словами: «Ви уявляєте собі цього силача, який пре на собі 200-літрову бочку метрів з на сто на середину поля, а потім ще робить шість кіл та не як-небудь, а з вивіреною точністю? А як же він сліди замів?»

Уже прилітала тарілка

У селі згадують, що років з десять тому недалеко від цього місця вже бачили небесних гостей. У той вечір сім'я Деяків поверталася з гостей. Потім Світлана розповідала, як у вечірньому небі раптом побачила яскраве світло прожектора. Слідом за ним засвітився ще один потужний промінь. Жінка, яка вела за руку дитину, з переляку припала до чоловіка. Той підняв голову і від побаченого вмить протверезів. Небесне світило супроводжувало їх ледь не до самої хати.

— Можливо, й цього разу прилітали небесні чоловічки, — усміхається Лора Якуш, — але до нас в гості не заходили. А могли б, якне-як, наша хата друга від поля. Я в ту ніч чула гул на полі. Знала, що то працює трактор. Думаю, кола з'явилися раніше. Не могли їх малювати, коли там люди працювали. Просто механізатори тільки тепер побачили. Я запитувала, коли перед цим сюди заїжджала техніка. Мені сказали, ще навесні.

Пані Лора — юрист за фахом. Киянка. В Кордишівку приїжджає на літо. На її думку, цим «художеством» мала б зацікавитися наука. Тут є над чим попрацювати і уфологам, і екологам, хоча б взяти проби грунту. Не можна ж залишатися байдужим до таких загадок. Поки що повз їхню хату ідуть дивитися на загадкові кола журналісти і допитливі.

— Два дні після того, як знайшли ці кола, над полем кружляли вертольоти, — додає пані Лора. — Один з них був дуже сріблястого кольору. Можливо, військові, чи еменесники виявили інтерес до цього місця...

Олександру Гуньку після цього довелося пережити ще більший стрес. Після закінчення роботи в Кордишівці він обробляв поле у сусідньому селі Байраківка, це вже Немирівський район.

Знову працював уночі. Цього разу у світлі фар побачив людину. У пшениці лежало тіло молодої жінки. Пізніше йому сказали, що вона знаходилася у розшуку як безвісти зникла.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область

Хто міг залишити посередині пшеничного поля кола такої геометрично правильної форми?

Фото надано Володимиром КОЛОТЮКОМ.

2 липня — День працівника Державної податкової служби України

Вчимося працювати в нових умовах

Прийняття нових законів, що особливо зачіпають життя й діяльність більшості громадян, — хворобливий процес. Ще хворобливіший процес — набрання такими нормативними актами чинності. Історичний досвід свідчить, що вдосконалення законодавчої бази в різних державах на різних етапах їхнього економічного розвитку мало часом непередбачені й навіть фатальні наслідки. 2010 року прийнято Податковий кодекс України. Оскільки документ об'ємний, цілком виправдано й надходження величезної кількості запитань про те, як осягнути в найкоротший термін нові правила гри.

Орієнтир на добровільну сплату податків

З дати введення Податкового кодексу України минуло більш як п'ять місяців. Хоча третій розділ кодексу про порядок оподаткування і сплату податку на прибуток набув чинності лише з 1 квітня. Цього року Державна податкова адміністрація Криму як і раніше орієнтує платників податків на добровільну сплату податків, і більшість із них уже повною мірою декларують податкові зобов'язання. За підсумками 1 кварталу, з урахуванням того, що пожвавлюється економічна ситуація й наші кримські підприємства адаптувалися до нових економічних умов, вони задекларували зростання валових доходів на 130 відсотків. А темп зростання нарахувань податку на прибуток, що підлягає перерахуванню ними в бюджет, зріс більш як удвічі.

Хоча прогнозованого скорочення кількості суб'єктів господарювання у зв'язку із прийняттям Податкового кодексу не сталося. Порівняно з минулим роком кількість суб'єктів господарювання — фізичних осіб у Криму збільшилася на 2 тисячі людей. Відповідно до пункту 17 підрозділу 4 Перехідних положень ПКУ пільгу отримали чотири кримські підприємства, серед яких три виробляють електроенергію з відновлюваних джерел енергії та одне — підприємство-суднобудівник. Ці підприємства звільнено на 10 років від сплати податку на прибуток. За оперативними прогнозами, що випливають із раніше наданої кримськими підприємствами податкової звітності, близько 3 тисяч із них у період до 1 січня 2016 року зможуть скористатися пільгою — нульовою ставкою оподаткування з податку на прибуток. Ці підприємства відповідають критеріям малого і середнього бізнесу, встановленим у статті 154.6 ПК України.

Змінився й підхід до добору платників податків для проведення документальних перевірок. Податковим кодексом визначено ступені ризику, в разі віднесення до яких платник податків підлягає документальній перевірці. Раніше ці критерії визначалися тільки внутрішніми нормативними документами ДПАУ. Тепер у Криму згідно зі статтею 77 ПКУ періодичність проведення документальних планових перевірок платників податків — підприємств, банків, небанківських фінансових установ — визначається залежно від ступеня ризику в діяльності таких платників податків, яка підрозділяється на високу, середню й незначну. Платники податків з незначним ступенем ризику включаються у план-графік не частіше одного разу на три календарні роки, середнім — не частіше одного разу на два календарні роки, високим — не частіше одного разу на календарний рік.

Комп'ютерна програма в автоматичному режимі визначає ризикових платників податків і дає можливість акцентувати податкову увагу саме на тих із них, котрі мають найбільші ризики несплати податків у бюджет. Використання такої системи мінімізує втручання в легальний бізнес й унеможливлює людський чинник.

За п'ять місяців поточного року податківці Криму провели 151 планову документальну перевірку підприємств, що менше, ніж за аналогічний період минулого року майже вдвічі. Загальна сума донарахувань становить 63 млн. гривень. Водночас сума донарахувань на одну перевірку зросла більш як на 30 відсотків і становить 80 тис. гривень. Аналогічна тенденція простежується під час перевірок банків і небанківських фінансових установ. Проведено 29 перевірок, що менше торішнього показника майже на 30 відсотків.

Загалом з початку 2011 року податківці Криму охопили документальними перевірками фінансово-господарчої діяльності близько 2 відсотків від загальної кількості зареєстрованих у податкових органах юридичних осіб.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Народився 2 травня 1960 року в селі Красне Коропського району Чернігівської області. У 1984-му закінчив Київський автомобільно-дорожній інститут. У 2009-му — Тернопільський національний економічний університет за фахом «Державна служба». Отримав кваліфікацію магістра державної служби. З 1986-го по 1998 рік проходив службу в органах внутрішніх справ. В органах податкової служби працює з 1998 року. З 1998-го по 2009 рік — служба на керівних посадах у податковій міліції.

Із січня 2009-го — заступник голови ГНА в АР Крим. В 2010 році призначений головою податкової адміністрації в АРК. Має звання генерал-майор податкової міліції.

Кількість платників через Інтернет збільшується

Із березня платники податків отримали можливість звернутися за відшкодуванням ПДВ в автоматичному режимі. Автоматичне відшкодування сум ПДВ, заявлених суб'єктами господарювання до повернення на їхні розрахункові рахунки, визначено Податковим кодексом України і здійснюється після перевірки даних суб'єктів на відповідність критеріям, визначеним ПКУ. За підсумками обробки поданих за квітень декларацій чотири кримські підприємства отримали право на відшкодування ПДВ в автоматичному режимі. Зокрема, ці суб'єкти господарювання оформили офіційно понад 20 найманих робітників і виплачують їм заробітну плату, що перевищує в 2,5 разу мінімальну зарплату, встановлену законодавством. У червні вони отримали на розрахункові рахунки ПДВ у сумі 31,5 млн. гривень, або більше половини загальної суми (54,7 млн. гривень), яка була задекларована до відшкодування на рахунки.

Загалом за чотири місяці нинішнього року платникам податків, після перевірки їхніх декларацій стосовно ПДВ, перераховано на розрахункові рахунки кошти в сумі 49,3 млн. гривень.

Також кодексом надано можливість подачі звітності в електронному вигляді. До того ж суб'єкти господарювання автономії, що належать до великих і середніх, обов'язково звітують по електронній пошті. Слід зауважити, що кількість платників, які віддають перевагу здачі звітності через Інтернет, збільшується. На сьогодні це близько 80 відсотків від загальної кількості платників ПДВ. Такий спосіб подачі дає змогу значно заощаджувати час, матеріальні ресурси за рахунок скорочення паперового документообігу, практично унеможливлює контакт із податковою інспекцією.

Протягом тривалого періоду не втрачає актуальності проблема невиплати заробітної плати. Відповідно до ПКУ розширено права податкової служби з контролю над оформленням роботодавцями найманих робітників. Це питання обов'язково вноситься до переліку питань, що їх перевіряють податківці. З початку року податківці автономії переконали роботодавців легально оформити понад 4,9 тисячі найманих робітників. Загальна сума офіційно отриманого ними доходу становить близько 7,5 млн. гривень. Місцеві бюджети поповнилися на 0,8 млн. гривень податку на доходи фізичних осіб.

Податковим кодексом також передбачено скорочення кількості місцевих податків із 14 до 5. Це сприяло зменшенню видатків на адміністрування економічно невигідних платежів і надає право місцевим громадам самостійно ухвалювати рішення щодо введення місцевих податків і зборів.

Цей збір — реальний ресурс для наповнення місцевих бюджетів. Рішення про введення туристичного збору прийнято в 113 населених пунктах кримського півострова, до того ж більшість місцевих органів влади встановили ставку збору в розмірі 1 відсоток від вартості тимчасового проживання. Державною податковою адміністрацією Криму розроблена «Дорожня карта» — методичні рекомендації зі стягнення туристичного збору з відпочивальників у Криму.

На півострові склалися ділові й конструктивні стосунки податкової адміністрації з Верховною Радою Автономної Республіки Крим та її Головою Володимиром Константиновим, Радою міністрів Криму та її главою Василем Джарти, органами місцевого самоврядування. Це дає можливість податковій адміністрації Криму здійснювати заходи із пошуку резервів і наповнення бюджетів усіх рівнів.

Нині податківці Криму здійснюють активну роботу із роз'яснення норм Податкового кодексу. Для платників податків проводять «круглі столи», зустрічі та семінари. Оперативно консультують у будь-якій зручній для платників формі: усній, письмовій або через Інтернет. Податкова адміністрація Криму ввела в практику проведення інтернет- і відеоконференцій для платників податків.

На інтернет-порталах провідних економічних видань України керівники податкової служби автономії проводять відеосемінари з актуальних питань податкового законодавства.

Податковий кодекс України створив цивілізовані умови для ведення бізнесу в державі, а отже, і для наповнення державної скарбниці. Після перших точкових поправок до нього у Верховній Раді розглядають два законопроекти, які можуть змінити його досить істотно. Ці документи мають усі шанси незабаром стати законами. Зміни спрямовано на вдосконалення адміністрування податків і усунення невідповідності між тими нормами, з яких були розбіжності.

Владимир ОХРІМЕНКО,
голова Державної податкової адміністрації в Автономній Республіці Крим.

Фото автора.

ФАКТ

З 1 січня по 30 червня нинішнього року діяв мораторій на проведення перевірок у суб'єктів господарювання — фізичних осіб. Суб'єкти господарювання отримали можливість адаптуватися до норм кодексу. Крім цього, під час проведення фактичних перевірок дотримання розрахунків через касові апарати за наявні кошти штраф за перше порушення становить 1 гривню, за друге — 100 відсотків суми порушення, за третє — п'ятикратний розмір суми порушення.

ЦИФРИ

За січень—травень 2011-го Державною податковою адміністрацією в АР Крим зібрано у Зведений бюджет 2 млрд. 351 млн. гривень. Це на 581 млн. гривень, або на 33 відсотки, більше, ніж за аналогічний період минулого року.

У Державний бюджет України надійшло 1 млрд. 008 млн. гривень. Додатково зібрано 371 млн. гривень, темп зростання до відповідного періоду 2010 року становить 158 відсотків. У місцеві бюджети міст і районів Автономії зібрано 1 млрд. 343 млн. гривень, що на 210 млн. гривень, або на 19 відсотків, перевищує показник минулого року.

ПІДСУМКИ СЕЗОНУ

Триста років самотності

Один із найзагадковіших спектаклів нинішнього столичного театрального сезону — «Три сестри» Чехова в постановці 79-річного Едуарда Митницького в Театрі драми і комедії на Лівому березі Дніпра.

Спектакль отримав «Київську Пектораль» за кращу режисуру. Митницький працював над цією виставою три роки і навіть після прем'єри продовжує репетиції — мало хто дозволяє собі нині таку розкіш. Від того спектакль не став надто відполірованим, навпаки, він шорсткий і колючий, немов необлущений каштан у кишені. Вважається, що нинішня публіка таких видовищ не любить, а тим часом на «Три сестри» всі товпляться, спробуй сюди потрапити. Й це одна із загадок цієї постановки.

Ця хрестоматійна п'єса («В Москву, в Москву!») у Митницького справляє чудове враження цілком незнайомої. Усе, що тут діється, відбувається за логікою сновидінь. Ось рука Маші визирає з-за стіни, складеної з валіз. Але згодом виявляється, що то зовсім не Машина рука. Хоч ми ясно бачили, що за мить перед тим це була рука Маші! Так само з'являються з-за тих валіз люди — щоразу не ті, кого ждуть, і не звідти, звідки ждуть.

Сама ця стіна, складена з валіз, — що вона таке? Можливо, це таке місце перед ворітьми на той світ, куди люди приходять зі своїми валізами, а їм кажуть, що там валізи не потрібні, от їх тут і складають акуратненько. Хтось нарахував 94. Чому саме стільки? Бо такий сон.

Спектакль іде на малій сцені. Півтора десятка персонажів тут ледве вміщаються. Вони — мов пінгвіни в клітці для чижиків. Через те — фізичне відчуття незручності й тісноти. Якщо комусь з акторів доводиться перейти з одного місця на інше, він рухається, немов кондуктор у переповненому автобусі. Це спектакль про людей, витіснених із простору проживання. Майже всі — в якійсь чужій дивній одежі. Військові, певна річ, в уніформі — але важко сказати, якій армії належить ця уніформа. І взагалі — спектакль ніби ж «про военних». Але тут справжніх солдатів усього двоє: Чебутикін і Наташа. Її грає Тетяна Комарова — це навіть не солдат, а солдафон, поручик Ржевський у спідниці, втілення анекдотично-простодушного жлобства. А от полковник Вершинін, яким його грає Анатолій Ященко, — це недоладний клоун, старий смішний П'єро.

Усі тут живуть — немов не вдома.

Тут ніхто нікого не любить, а якщо хтось і любить — тим гірше для нього, бо в природі цього дивного світу немає взаємності.

Барон Тузенбах (Володимир Цивінський) перед дуеллю їсть цукерку — а Ірина не розуміє, що це востаннє.

Ці «Три сестри» могли б зватися «Триста років самотності» або якось так.

Едуард Митницький — чоловік суворий і мужній, в його «Трьох сестрах» немає місця для ілюзій. Тут хочеться од відчаю поставити собі цілком дитяче запитання: ким би я хотів бути в цій виставі? Тут усі такі нерозумні й нещасні, що мало на кого хочеться бути схожим. Але можна бути схожим на Кулигіна у виконанні Лева Сомова. Він проживає свою самотність як подвиг — і це зовсім немало, якщо тобі не залишено іншого вибору.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Колектив Апарату Ради національної безпеки і оборони України висловлює співчуття завідувачу матеріально-технічного відділу Управління організаційного забезпечення Апарату РНБО України Безкоровайному Валентину Михайловичу у зв'язку зі смертю його брата
Миколи Михайловича.

3 липня у Севастополі відбудеться парад кораблів до Дня флоту України, в якому візьмуть участь 16 кораблів, катерів і суден, *повідомляє прес-центр командування ВМС України*

З початку року українським підприємствам, що наймали працівників без офіційного підписання трудових договорів, нараховано майже 164 мільйони гривень штрафних санкцій і податку на прибутки фізичних осіб, *повідомляє заступник голови Державної податкової служби України Олександр КЛИМЕНКО*

Баранів більше на картинах, ніж на полонинах

СВІТЛИМ РЯДКОМ

До села Верхнього Ясенева Верховинського району питати дорогу нема потреби. Куди всі прямують — туди й нам. Транспорт у день фестивалю «Полонинське літо» рухається лише в одному керунку — в урочище Запідок. Гірські дороги вузькі, вищерблені та понищені часом і стихіями. Їхати по них — то треба мати добре здоров'я і нерви! Зате красвиди за вікном — очей не відірвати. Та ще серед тієї фантастичної краси з'являються такі казкові архітектурні споруди, що просто залюбуєшся. Проведеш очима одну хатину, аж вигулькує інша. Чи то чиясь «зелена садиба», а чи якісь багатії звели собі такі вілли, не знати. Повітря тут чисте, як джерельна вода, промисловості нема, продукти харчування — екологічно чисті, навколо гори. Райський куточок для відпочинку та й годі!

Отак, милуючись природою, не зчуєшся, як і приїхали. На сільській вулиці — стовпотворіння. Машин стільки, що припаркувати гавто — велика проблема, а потім не менша — звідси виїхати. Місцеві мешканці йдуть до урочища Запідок пішки. Так надійніше. Дехто добирається на конях.

Троїсті музики вітають гостей на початку широкої стежки, що веде через ліс на полонину. Стежка заасфальтована. По ній нескінченною вервечкою рухається вверх, як на прощу, святковий люд. Обабіч дороги з обох сторін стоять продавці з розкладеним на столиках крамом. У тих рядах справжній мистецький виріб сусідує з китайським чи турецьким ширпотребом. Чим лише не торгують: черешнею, полуницею, дитячими іграшками, вишитими сорочками і рушниками, солодкою ватою, герданами, сирами, бриндзею, мисками і всякою всячиною.

Як правило, дорогою на полонину люди купують мало, хіба якійсь дитині свистульку чи іншу дрібничку, аби не докучала. Основний торг — на полонині. Лишень вийшов з лісу на простір, як бачиш довгий, як на Великдень, святковий ряд, що оперізує по периметру полонину. Тут гуцули торгують бриндзею, сирами, маслом, будзами — першою цьогорічною полонинською продукцією. Мало хто з цього свята повернеться додому без того добра. За бриндзю правлять 40 гривень, стільки ж — за кілограм твердого сиру. І бриндзя, і сир, на жаль, коров'ячі. «Овець по селах залишилося мало, — пояснюють гуцули. — Люди не хочуть їх тримати, бо то велика праця, а від держави помочі ніякої».

«Тримають, щоб дати за простибі»

Власне, передусім заради підтримки та розвитку вівчарства й проводиться таке свято на Гуцульщині. Тож розпитуємо гуцулів, чи важко доглядати овець і чому овечої продукції навіть на такому святі важко знайти.

— На початку травня овець виганяють на полонину, — розповідає жителька села Буковець Ганна Заєць про овечий режим. — Приганяють їх назад у вересні. В отарі, як правило, 300—500 овець. Доглядає за ними бригада з шести чоловік на чолі з ватагом. Якщо вівця дійна, то восени завідувач полонини дасть господареві за неї два кілограми бриндзі. Якщо недійна, то газда платить вівчарям за літо 50—60 гривень. У вересні вівцю ведуть до барана. За це, слава Богу, у нас грошей ще не беруть. Поки не випаде сніг, овець випасають коло хати. Як надходить зима, тримають у хліві. Годують сіном, комбікормами, галуззям, до яких обов'язково додають сіль. У березні народжуються ягнята — одне або два. Ягня першого року життя називають яркою, другого року — первісткою. У травні овець віддають на полонину. І знову все по колу.

Яка користь з вівці? За словами горян, молока вона дає не дуже багато, зате воно жирне і корисне. Доять тварину тричі на день. За добу в найкращому разі отримують до двох літрів молока. Як правило, з нього роблять бриндзю, масло, сири. З 10 літрів овечого молока виходить десь два кілограми бриндзі. Овеча бриндзя значно дорожча за коров'ячу — кілограм коштує понад 60 гривень. У магазинах її не знайдеш. Надлишку бриндзі, зауважує голова Верховинської районної ради Ярослав Кікінчук, наразі нема, бо вона розходиться між самими газдами. Щодо овечого масла, то його тримають у кожній хаті як лік — дають ложку масла на стакан кип'яченого молока і п'ють. Кажуть, дуже допомагає при легеневих захворюваннях та простуді.

Стрижуть вівцю раз на рік — навесні. Вовну гуцули продають або переробляють і використовують на капці, ковдри, ліжники. Кілограм «немитої» вовни коштує 8 гривень, а обробленої — 30. З однієї вівці настригають 2—3 кілограми вовни. Як підрахувати, заробіток з того — від 16 до 90 гривень. А скільки треба наробитися?

Набагато вигідніше, кажуть гуцули, продати вівцю ще ягнем. За десятикілограмове ягня можна вторгувати 250—300 гривень. Як для дієтичного м'яса, це дуже дешево, але для газдів — добра плата. Тому овець меншає — ідуть під ніж. «Якщо гуцули й тримають вівці, то аби дати їх за простибі, —- зізнається жителька села Буковець Марія Проданюк. — За нашими традиціями, за померлого треба двом людям з близької родини дати по ягню. Ото старі люди й тримають в господарстві овець».

За словами гуцулки, доросла вівця коштує приблизно 500—600 гривень, баран — так само. На весь Буковець, де мешкає понад 770 людей, нараховується близько 150 голів овець, з яких 50 — у газдівстві Івана Медвійчука. Ще дві—три сім'ї мають їх по десять, а здебільшого в господарствах — по 3—4 вівці.

Вівця хоче дотації

— Держава нині не дає дотації на вівцю, — скаржиться Ганна Заєць. — Ще два-три роки тому допомога становила 80—100 гривень, а нині — жодної копійки. Якщо порахувати затрати і людський труд — хто буде ту вівцю тримати?

— Вівці на Гуцульщині, на жаль, є тепер лише на картинках, — приєднується до розмови директор Буковецької школи Калина Лесюк. — А колись вівця давала все для людини. З овечої вовни робили ліжники, виготовляли капці, рукавиці, шарфи, зі шкіри шили кожухи.

Набагато вигіднішою нині є корова, вважають газдині. До речі, Верховинський район — єдиний в області, де кількість великої рогатої худоби залишається стабільною протягом останніх десятиріч — близько 10 тисяч. Усе це поголів'я утримується у приватному секторі. Корова, а то й кілька, тут чи не в кожній хаті. А отже, є на столі свої сир, сметана, молоко. Та й за корову можна виручити чотири—п'ять тисяч гривень, не те, що за вівцю. «Взагалі вівчарство відстало, занепало, — констатують люди. — Нині їх більше бачиш на картинах, ніж на полонинах».

Утім, ситуація уже скоро може змінитися. У районі на території Зеленської сільської ради на високогірних пасовищах уже впроваджуються два проекти з розведення овець та переробки молочної продукції. «На полонинах будуть не віртуальні вівці, а живі. Якщо їх побільшає в районі на тисячу — це вже дуже добре», — вважає Ярослав Кікінчук. «Технологічний процес вирощування тварин дуже важкий, — пояснює голова райради, — бо вівці — це навіть не кури. Спочатку їх треба виростити, потім — забезпечити їм зимівлю і т. д.». За його словами, два інвестори мають у своїх господарствах по 500 тварин. «Люди на полонинах працюють у білих халатах, овець доять апаратами, — розповідав пан Ярослав. — Продукцію скоро сертифікують і справжній овечий сир чи бриндзю можна буде побачити на прилавках супермаркетів», — запевняє він.

Наразі газди можуть збувати її хіба на базарах або один одному. «У супермаркетах нема бриндзі. То лише назва», — вважає голова.

На знімку: один мольфар жартома зняв кептаря та пробував розігнати грозові хмари. Махав, махав одежиною, а дощ не стихав.

На знімку: люди йдуть на свято у найкращих гуцульських строях.

Дрес-код — народний стрій

Ми забакалися коло павільйону Буковецької сільської ради, а свято — в розпалі. На великій сцені під навісом один аматорський колектив змінює інший. Вік артистів — необмежений. Навіть більш цікаво дивитися на танець поважних газдинь та газдів, ніж на вишколені дитячі колективи. У танцях гуцули зосереджені, наче виконують якісь предковічні ритуали. Глядачі сидять на траві просто неба. Добре, що сцена внизу, а полонина йде догори. Тож кожному видно, що діється на сцені. Після музик та танців представники влади вшанували грамотами та нагородами працівників сільського господарства. А далі — знову виступи колективів. І так — впродовж кількох годин.

«Полонинське літо» уже має свій дрес-код. Люди йдуть на свято у найкращих народних уборах. Фотографи полюють за тими, хто має найколоритніший вигляд, ось як ці гуцулочки. Якщо для гостей це свято — більше розвага і відпочинок, то для господарів — можливість продати вироблену молочну продукцію, а ще продемонструвати свою ношу, показати звичаї і традиції. Кожна з 22 сільських рад Верховинського району має на полонині свою територію, свою виставкову залу — дерев'яний павільйон, який прикрашає згідно з традиціями свого села рушниками, ліжниками, веретами, вишиванками. Обов'язковим негласним атрибутом того павільйону є стіл з гуцульськими стравами, приготовленими сільськими газдинями. Там і пампушки, і гриби, і пироги з бриндзею, і «дженджула» — настоянка на гірському корені, яку в народі називають «підоймою». «І настрій у вас буде, і очистите нутрощі, і сили прибудуть», — припрошувала нас гуцулка, пропонуючи пригубити келішок того трунку.

Як правило, за гощення не сідають, поки керівники області та району, а з ними і найпочесніші гості не зроблять традиційний обхід тих павільйонів, не посмакують полонинських сирів. Свиту шанованих гостей цього разу очолював голова обласної ради Олександр Сич та заступник голови облдержадміністрації Роман Іваницький. У кожній садибі гостей зустрічали музики. У кожній треба погоститися. «Торік такий обхід тривав дві години, а цього разу — чотири», — зауважив один гість. І то не дивно, бо голова обради новий, кожну громаду хоче пошанувати, а гуцули як стануть припрошувати до столу — нема на те ради. Як пройде начальство, то за столи сідають вже самі господарі та пригощають своїх гостей. Інші ж набуваються за власний кошт. Можуть скуштувати кулешу, бануш, гуслєнку, вурду, баранину, які підприємливі гуцули тут таки й готують. Коштують ці смаколики недешево. Гуцули хочуть в той день щось заробити, бо не скоро матимуть такий шанс. У кого з гостей є гроші, той не пропаде. А хто мудріший, той бере харчі з собою в рюкзак, а тут лише присмачує їх кулешею і бриндзею.

Аби-сте знову за рік діждали такого свята!

Тож одні танцюють, інші смакують, треті роздивляються вишиванки та намиста, четверті міряються силами в спортивних забавах. А як звечоріє, всі стають в коло біля гуцульської ватри і тут відриваються на повну програму. Проливний дощ, що хлинув пополудні, зігнав багатьох гостей з полонини. Та не гуцулів. «Треба дощу, — тішилися люди, — аби трава росла, худобі було що їсти». Бо на тій худобі і нині, як колись, тримається гуцульська сім'я. Якийсь мольфар-чарівник жартома зняв кептаря та пробував розігнати грозові хмари. Махав, махав одежиною, а дощ не стихав. Врешті, покинув ту справу і пішов набуватися. Музики грають, келішок з рук в руки ходить, жінки розчервонілися, газди розгомонілися. Ніхто не квапиться додому. Наступне таке свято буде за рік, а то ще треба діждати, кажуть гуцули.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

Фото автора.

Декалог небайдужого українця

В ОЧІКУВАННІ ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Шановні побратими! Зважаючи на важливість мовного питання в утвердженні незалежної України та побудові заможного громадянського суспільства, закликаю всіх українців повсякчас керуватись цими настановами.

1. У своїх національних прагненнях не покладайтеся на владу і політиків.

2. Звертайтеся до всіх тільки українською мовою! Того вимагайте від інших щодо себе. На звертання російською, залежно від ситуації, не реагуйте зовсім або чемно відповідайте: «Не розумію. Говоріть, будь-ласка, українською». Будьте при цьому настільки коректними і ввічливими, наскільки стійкими та послідовними.

3. Оминайте крамниці, кав'ярні, місця відпочинку з російським мовленням та озвученням. Хай гаманці власників цих закладів сповна відчують невигідність їхньої мовної поведінки. Якщо самі працюєте у сфері обслуговування, пам'ятайте, що ви зобов'язані обслужити клієнта лише тоді, коли він звертається до вас українською.

4. Читайте передовсім українські книжки, газети, журнали; слухайте і дивіться переважно українські трансляції. До чужого не звертайтеся без доконечної в тому потреби. Самі переконайтеся, що за бажання до 90% необхідної інформації ви можете отримати рідною мовою.

5. Дбайте повсякчас про чистоту рідного слова. Звільніть свій лексикон від «пірожених», «самольотів», «бумаг» тощо.

6. Не піддавайтеся на будь-чиї провокації. Уникайте спонтанних вуличних дискусій із російськомовними опонентами. Ваша сила — не в довжині язика, а в непохитності і волі.

7. Демонструйте іншим приклади мовної та національної гідності.

8. Самі не виказуйте хамства та зупиняйте хамів. Ваше несприйняття чужої мови та культури не мусить перетворюватися на ворожість до її носіїв. Законні права та свободи цих людей у жодному разі не мають бути знехтувані.

9. Уникайте абсурдів та виявів сліпого фанатизму. Не варто наполягати, щоб заїжджий іноземець розмовляв із вами лише українською.

10. Завжди працюйте над собою, щоб стати розумними, шляхетними, сильними, привабливими, конкурентоспроможними. Творіть образ українця, гідний наслідування!

Українці, не обманюйтеся державним статусом вашої мови, вона неухильно сповзає до фатальної межі, а разом із нею — культура, традиції, правда й воля вашого народу. Не шукайте сторонніх винуватців її вмирання — головними винуватцями є ви самі. Тільки ваша любов здатна втримати рідну мову на сім світі й тільки брак такої любові — вбити остаточно.

Леонід ПІНЧУК.

Миколаїв.

ФОТО З КОНВЕРТА

Тиха година...

Фото Володимира СОРОКИ.

Вахрушеве-3
Луганської області.

Побільше б таких керівників!

ГОСПОДАР НА ЗЕМЛІ

Вважаю своїм обов'язком розповісти про директора нашого ПСП «Колос» Степана Тодорова. Він — чудова людина, а ще — досвідчений, серйозний керівник. На цей час всі поля господарства поорані, в чудовому стані озимі зернові на площі 1700 га.

Цього року засіяно: вівса — 85 га, ячменю — 35 га, гороху — 113 га, соняшнику — 690 га, кукурудзи — 900 га. Оброблені виноградники проти бур'янів і шкідників. Приділяється належна увага і тваринництву, поступово зростає поголів'я великої рогатої худоби...

І раптом у місцевій газеті з'явилася інформація про те, що ПСП «Колос» має великі борги перед державною податковою інспекцією! Не в'яжеться якось ця інформація з тим, що думають про стан справ у господарстві односільчани. Адже 60%, а це 1047 власників земельних паїв, уклали із ПСП «Колос» договори про співробітництво.

У Степана Михайловича — багато великих і малих турбот. Щодня йому доводиться розв'язувати масу проблем. Директор цілком виправдовує нашу довіру, і ми віримо: він нас не підведе. Хочеться, щоб таких керівників в Україні було більше. Тоді й село українське підніметься...

Від імені односільчан — Дмитро ДИМИТРОВ.

Виноградне
Болградського району
Одеської області.

Наше море — наше горе

ГРОМАДА — ВЛАДІ

Доброго дня, шановна редакціє! З самого дитинства знайома з вашою газетою — бабуся передплачувала. І навіть для мене, маленької дівчинки, там завжди було що почитати. А тепер я вже доросла, за рік закінчую університет і хочу звернутися до вас по допомогу.

Проблема в нашому селі, яке розташоване на березі великого Каховського водосховища, виникла вже років з п'ять. Спорудження Каховського водосховища на Дніпрі завершилося піввіку тому. У прадавньому українському степу, Дикому Полі, як його називали наші пращури, виникло море, площа якого — 2155 квадратних кілометрів. Було затоплено близько півтисячі малих і великих населених пунктів, більше ста тисяч гектарів плодючих чорноземів та переселено понад 50 тисяч сімей. Тоді в народі казали: «Нове наше море — нове наше горе». Але з часом Каховське водосховище почало забезпечувати питною водою південь і схід України, проводилася меліорація земель, за рахунок поглиблення Дніпра розвивалося судноплавство тощо.

Та сьогодні знову «наше море» стало для нас горем: вже п'ять років ми, живучи на березі такого великого водосховища, не маємо питної води! Спочатку почалися відбуватися якісь незрозумілі для сільських людей справи в кооперативі, що відповідав за воду. Адже більшість людей справно платили за неї, а потім село відключили від води за... борги. За цей час змога розібратися в цій проблемі була і в місцевої, і в районної, і в обласної влади. Але зараз про нас усі забули! Нікому немає діла до звичайних землеробів, які намагаються прогодувати свої сім'ї з присадибних ділянок, бо роботи в селі немає. Влітку село ще споживає технічну воду (хоч у цьому нам не відмовили), а восени і взимку, щоб напоїти худобу та курей, доводиться використовувати талу чи дощову воду. А для власних потреб селяни змушені купувати воду, що підприємливі ділки возять сюди в цистернах, якими нещодавно возили дизпальне або молоко. Для гігієнічних потреб набирають воду з водосховища чи річки. Уявіть тільки, які мікроорганізми можуть міститися в такій воді...

Ми давно забули про воду з-під крана, кожна нова влада, як районна, так місцева й обласна, обіцяють розв'язати цю проблему перед черговими виборами, потім усі чомусь забувають про свої обіцянки. А більшість людей у селі — літні. Уявіть, як 70-річна бабуся тягне для себе відро води, або як зморені за цілий день праці на городі люди увечері гріють воду у відрах, щоб хоч обличчя та ноги вмити. У мене вдома посуд миємо в декілька етапів, спочатку змиваємо жир у відро для води, що піде для пиття корів, потім намилюємо звичайним милом, бо мильні засоби гірше змиваються, а води на все про все — мало. А як прати одяг? А як працюють школи, дитсадок, лікарня та літній табір? Утім ми живемо у вік новітніх технологій...

Наш Прем'єр-міністр каже: «Працюйте на городах!» Ми працюємо, а вмитися немає чим!

Від імені мешканців села — Софія БАБЕНКО.

Ленінське Апостолівського району Дніпропетровської області.

МІСЬКИЙ ЕТИКЕТ

Правила гарного тону для водія маршрутки

Мені доводиться бувати як в різних містах України, так і в сусідів. Тож маю з чим порівнювати наше транспортне обслуговування. Чесно скажу: хоч як нарікають львів'яни на своїх водіїв, та наші маршрутники — набагато шляхетніші, ніж водії інших міст України і навіть столиці. А поступаються хіба що водіям Білорусі.

Та бентежить інше. Я, приміром, живу на Сихові (спальний мікрорайон Львова). Колись (через транспортні проблеми) його прозивали Психовим. Тепер зі сполученням, звісно, стало краще. Та от нещодавно мені треба було посадити доньку в маршрутку, яка їде на вулицю Дж. Вашингтона. Спочатку пішли на зупинку навпроти поліклініки. Через кожні 10—15 хвилин зупинялися 45-та маршрутка, 67-ма, тролейбус. А от потрібна 96-та не одна пролетіла повз нас. Пішли на кінцеву зупинку біля «Санта-Барбари». Час уже — 23.00. Беруть останніх пасажирів 41-й, 94-й, 67-й, 45-й маршрути, а 96-ті — знову мчать, не зупиняючись. Час закінчився. То чому водії чотирьох маршрутів працюють до півночі, а в 96-го — робочий день закінчується ще задовго до 23-ї години? Чому на кінцевій та інших зупинках, де є таблички зупинки маршруток, не вказано розклад їх роботи?

Настало спекотне літо. У Львові є багато озер, і не всі з них ще вкрали у громади. А чим доїхати з того Сихова до них? Чому скасували відповідні маршрути? Створюється враження, що маршрути автотранспорту в нашому місті розробляють чиновники, які нічого не тямлять у керуванні транспортними потоками. Чому б їм не винести питання транспортного забезпечення на обговорення громади, як це має бути за Конституцією?..

Володимир СИРОТЕНКО.

Львів.

ВЕТЕРАНСЬКА ПОШТА

Можу розказати тільки про зневагу і наругу

Я — уродженка с. Білоречиця Прилуцького р-ну Чернігівської області. В 1932—1933 рр. пережила жахливий голод — тричі пухла від недоїдання, вижила завдяки дитячому сиротинцю. У 1944-му, з приходом наших військ, пішла на фронт. Після великих втрат бойових побратимів у важких боях за Тернопіль нашій частині було наказано залишитись тут для відбудови та налагодження роботи залізниці й інфраструктури міста. Так у Тернополі й живу з 1945-го по вул. Броварна, 35 в однокімнатній комунальній квартирі зі спільним із сусідами туалетом.

У 1946 році під час виконання службових обов'язків загинув мій чоловік, залишилась я вдовою з немовлям на руках. Від горя у мене пропало молоко і дуже боліла відморожена на війні нога. Щоб вижити, почала очищати від сміття найвіддаленішу частину прибудинкової території, де в роки війни з'явилося сміттєзвалище. Завезла землю, зробила грядочки, які обробляю й нині. Жили надголодь, часто в нетопленій хаті. Після роботи ми розбирали руїни, бо Тернопіль вщент був зруйнованим, садили дерева, розбудовували парки. То була важка безкоштовна робота, а в наш час замість вдячності терплю знущання від міської влади.

Спогади про ті страшні часи надруковані у книзі «Усна жіноча історія. Повернення», яку було видано в Україні та Італії. Видавці просять, щоб я розказала про своє життя і в часи незалежної України. А що я можу розказати, окрім зневаги та наруги, які чинить тернопільська міська влада наді мною. З 2003 року неправдою чиновники намагаються відібрати у мене ті грядки, що колись рятували мене й мою дитину від голоду, а зараз рятують від хвороб, які я «заробила» в тому числі і захищаючи свою землю від загарбника.

Для захисту своїх та прав нашого будинку, який у 2001 році був визнаний пам'яткою архітектури, я погодилась стати головою ОСББ "Броварна, 35". У 2003-му ми замовили й отримали для приватизації проект прибудинкової земельної ділянки площею 1032 кв. м, який був затверджений відділом земельних ресурсів. Ми подали документи на приватизацію, але міська влада... загубила наш проект. А у 2004-му міська влада віддала частину нашої прибудинкової території, з туалетом і моїм городом, нашим сусідам з Броварної, 37 в оренду.

Ми звернулись до обласної державної адміністрації про захист охоронної зони нашого будинку. На папері чиновники нас захищають, а от піти до суду або на зібрання міської земельної комісії та обстояти наші законні права не поспішають. Зверталися ми й до Адміністрації Президента В. Януковича. Та скарги наші повертаються туди, де вперто бажають відібрати нашу землю. Маю на руках повний пакет документів, які підтверджують наші права. Та хіба в цій країні можна захистити інтереси простої людини?..

Ольга ГРИЦАЙ, учасниця ВВВ, голова ОСББ.

Тернопіль.

Учителі про індики, а міністерство про кури дикі

«ГОЛОС» ПОЧУТО

У «Голосі України» 17 червня ц. р. надруковано статтю Івана Ілляша «З поклоном до чиновника...».

Згодом на офіційному веб-сайті Міністерства освіти і науки, молоді та спорту з'явилася відповідь. Публікуємо її зі скороченнями та коментарем редакції.

«У газеті Верховної Ради «Голос України» № 109 від 17.06.11 було опубліковано звернення учителів Ясенівської гімназії № 2 Луганської області до Прем'єр-міністра України, в якому викладено пропозиції до реформування системи середньої освіти.

З метою донесення до читачів газети «Голос України» позиції міністерства публікуємо відповідь вчителям закладу.

Щодо підручників

Відповідно до законів України, Постанови Кабінету Міністрів від 27 серпня 2010 р. № 781 розроблено Положення про Всеукраїнський конкурс рукописів підручників для учнів 11 класу загальноосвітніх навчальних закладів, яке затверджено наказом Міністерства освіти і науки України від 01.11.2010 № 1042; внесено зміни до персонального складу Науково-методичних комісій Науково-методичної ради з питань освіти.

Щодо повторної атестації учнів

Оцінювання навчальних досягнень учнів здійснюється відповідно до критеріїв оцінювання у системі загальної середньої освіти. Основними видами оцінювання є поточне та підсумкове (тематичне, семестрове, річне та державна підсумкова атестація). Коригуванню може підлягати тільки семестрова оцінка.

Оскарження процедури проведення та об'єктивності оцінювання результатів атестації, що проводилася у письмовій формі, можуть подаватися до районної (міської) апеляційної комісії не пізніше трьох робочих днів після оголошення результатів.

Щодо підвищення кваліфікації

Пунктом 1.7 Типового положення про атестацію педагогічних працівників, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 06.10. 2010 № 930, зазначено, що підвищення кваліфікації педагогічних працівників здійснюється на засадах вільного вибору форм навчання, програм і навчальних закладів, тобто залишилася незмінною норма Типового положення, що втратило чинність.

Щодо посади слюсаря

Наказом Міністерства освіти і науки України від 06.12.2010 № 1205 «Про затвердження Типових штатних нормативів загальноосвітніх навчальних закладів» передбачені посади електромонтера з ремонту та обслуговування електроустаткування, машиніста (кочегара) котельні, опалювача, робітника з комплексного обслуговування й ремонту будівель (або слюсаря-сантехніка, столяра та інші). У школах, що мають санітарно-очисні споруди, робітник з комплексного обслуговування й ремонту будівель вводиться з розрахунку одна штатна одиниця в зміну.

Щодо 20–відсоткової надбавки

Постановою Кабінету Міністрів від 23 березня 2011 р. № 373 передбачено з 01 вересня 2011 р. установити надбавку в розмірі 20 відсотків посадового окладу (ставки заробітної плати) педагогічним працівникам дошкільних, позашкільних, загальноосвітніх, професійно-технічних навчальних закладів, вищих навчальних закладів I—II рівня акредитації, інших установ і закладів незалежно від їх підпорядкування. Надбавка встановлюється на весь обсяг навчального навантаження, що виконується працівником.

Щодо профілактичних медичних оглядів

За інформацією Міністерства охорони здоров'я пунктом 7 наказу МОЗ від 23.07.2002 № 280 медичні огляди працівники ЗНЗ повинні проходити 1 раз на рік.

Як визначено пунктом 2 «Порядку проведення обов'язкових профілактичних медичних оглядів та видачі особистих медичних книжок», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів від 23.05.2001 року № 559, витрати закладів та установ охорони здоров'я, пов'язані з проведенням обов'язкових медичних оглядів працівників бюджетних установ та організацій, покриваються за рахунок коштів, передбачених кошторисом на утримання відповідного закладу та установи охорони здоров'я.

Міністерством проводиться робота з удосконалення нормативно-правової бази загальної середньої освіти. Пропозиції, висловлені педагогами Ясенівської гімназії №2, по можливості, будуть враховані під час розроблення відповідних нормативних документів, що сприятимуть розвитку системи освіти».

ВІД ВЕДУЧОГО

Чи не вперше за часів Дмитра Табачника МОНМС оперативно відреагувало на публікацію «Голосу України». Та краще б не поспішало. Краще б детально вивчило пропозиції луганських педагогів, дало вичерпні відповіді по суті, а не переповідало норми законів, постанов та положень.

Ясенівські педагоги пропонували, зокрема, «скасувати інститут безплатних підручників, а вивільнені кошти спрямувати на придбання меблів та ремонт закладів». Крім того, автори листа до редакції порушили питання про альтернативний друк шкільної літератури, скаржилися на невчасне забезпечення нею ЗОШ тощо.

Про це у відповіді МОНМС жодного слова. Як і про автономізацію школи, повернення права директору призначати і звільняти заступників та інших працівників. Проігнорували чиновники від освіти і болючу проблему оплати медпрацівниками послуг лікарів під час медоглядів. Чи повинен хтось персонально відповідати за те, що педагоги, працівники бюджетної сфери, платять за медогляди, про що повідомляють луганчани і не тільки?

Словом не обмовилися автори формальної відповіді про доцільність навчання вчителів на курсах підвищення кваліфікації з усіх предметів, які викладають. Зате докладно розповіли про повторну атестацію учнів, про що в статті «З поклоном до чиновника...» взагалі не йшлося.

То яка користь від такої відписки, панове чиновники? Кому, крім міністерства, вона потрібна? І кому має завдячувати «Голос України» за ноу-хау МОНМС, що веде діалог з газетою на веб-сайті, до якого мають доступ тільки користувачі Інтернету?

Дипломи без проблем пропонують навчальні заклади абітурієнтам, які нині в дефіциті

ТРИВОЖНИЙ ДЗВІНОК

На освітянському ринку небачена ситуація: місць у вузах більше, ніж випускників ЗОШ.

На офіційному рівні така аномалія пояснюється насамперед кризовими демографічними явищами. Але чи справді лише народжуваність регулює процесами, що відбуваються у вищій школі?

Куди подітись філософам

Хмельниччина на цьому тлі — своєрідна оаза: кількість цьогорічних випускників майже дорівнює минулорічній. Коли загалом по країні їх зменшилось на 42 відсотки, то, скажімо, в обласному центрі — не менше одного відсотка.

У 2011-му видано одинадцять тисяч шкільних атестатів і це лише на чотириста менше від торішнього показника. За останні півтора десятиліття були і менші цифри.

Ситуацію непередбачуваною не назвеш. Про зменшення учнівського контингенту, особливо в селі, говориться не перший рік. Лунають пропозиції про закриття малокомплектних закладів.

Попередні півтора десятиліття їх число коливалось в межах 1,1 тисячі, нині залишилось 926. Кількість учнів за цей час зменшилась із 217 тисяч до 137 тисяч.

Не помітити цих тенденцій ВНЗ не могли. Але хто із них пішов на скорочення навчальних місць? Навпаки, число спеціальностей дедалі зростає.

Торік розмовляла зі стривоженими батьками випускниці. Дівчина на тестуванні з англійської мови не набрала навіть мінімальних 124 бали. Розпач родини був зрозумілий.

Але яким було моє здивування, коли дізналась, що дівчина таки стала студенткою університету, та ще й ... філософського факультету.

Що робити із філософами, які не уміють мислити; міжнародниками у сфері журналістики, економіки, права, котрі навряд чи побувають за кордоном; менеджерами, яким немає чим управляти?..

А тим часом Хмельниччина за кількістю ВНЗ вже обігнала Дніпропетровщину.

Стань магістром і... йди на базар

Саме так бачить своє майбутнє багато молодих людей.

Уже не одне десятиліття в рейтингу лідирують міжнародники, економісти та юристи. А якщо є попит, то чому б його не задовольняти? ВНЗ з готовністю набирають абітурієнтів саме за цими спеціальностями.

Та дедалі більшої популярності набувають точні науки та технічні спеціальності. Керівники підприємств невтомно повторюють, що їм не вистачає «фізиків». Та, на жаль, мало хто може створити умови, котрі на довгі роки прив'яжуть молодого спеціаліста до виробництва.

То чому ж здобути диплом нині прагне практично кожен випускник?

Тепер тільки лінивий не пише тести з незалежного оцінювання. Торік у Хмельницькому тестування проходило 1766 школярів, а нинішнього року зареєструвалось 2457.

А чому б і ні, коли критерії вступу знижено до мінімуму, коли свій «товар», тобто місця, пропонують найширшому загалу всі заклади. Мало того, своєрідною модою стало здобуття другої вищої освіти. Нікого не здивуєш і тим, що особливо заповзяті освоюють ще й третю спеціальність.

Дехто наважується здобути другу освіту в ... ПТУ. Але значна частина шукає своє трудове щастя не у виробничих колективах і навіть не на біржах праці, а на ... базарах.

П'ятнадцять років тому кількість студентів ВНЗ різних рівнів акредитації ледь перевищувала сорок тисяч. А нинішнього навчального року їх понад п'ятдесят тисяч.

Виходить, не демографічна криза, а криза перевиробництва на освітянській ниві призвела до «здешевлення» диплома. Адже вища школа так і не зробила суспільство освіченішим, а виробництво — технологічно насиченим.

Освіта заради диплома не дає знання. Диплом не дає роботи. Робота без кар'єрних перспектив тримає на місці економіку. Коло замикається, і ми бігаємо по ньому, щороку поповнюючи кількість безробітних.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

ЦИФРА

Цього року одинадцятирічку закінчили 198,5 тис. дітей, що майже на 40% менше, ніж торік. На зовнішнє незалежне оцінювання зареєструвалося 257,1 тис. (2010 — 433,5 тис.). З них 11% на тестування не з'явились, а 9% не набрали 124 балів.

ЗАПИТУЄТЕ — ВІДПОВІДАЄМО

Пільговикам зелена вулиця

Хто із абітурієнтів має право на зарахування до університету поза конкурсом?

Олег МІРОШНИК.

Долина Івано-Франківської області.

Право на зарахування поза конкурсом мають:

✓ особи, яким за Законом України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» надане таке право;

✓ діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування, а також особи з їх числа від 18 до 23 років відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 05.04.94 № 226;

✓ інваліди I та II груп і діти-інваліди до 18 років, яким не протипоказане навчання за обраною спеціальністю (Закон України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні»);

✓ особи, яким відповідно до Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» надане таке право;

✓ особи, якщо за відповідним Законом України «Про підвищення престижності шахтарської праці» мають таке право;

✓ діти, чиї батьки загинули або стали інвалідами на вугледобувних підприємствах, при вступі на навчання за гірничими спеціальностями (Указ Президента України від 19.05.99 № 524);

✓ діти військовослужбовців Збройних Сил України, інших військових формувань, працівників правоохоронних органів, які загинули під час виконання службових обов'язків (Указ Президента України від 21.02.2002 № 157);

✓ члени сімей шахтарів та гірничорятувальників, які загинули внаслідок аварії на орендному підприємстві «Шахта імені О. Ф. Засядька» (Постанова Кабінету Міністрів України від 09.01.2008 № 6).

ФАКТ

Кабінет Міністрів України затвердив замовлення на підготовку фахівців у ВНЗ, кожен з яких отримав свій обсяг по кожній спеціальності.

Отже, державне замовлення на молодших спеціалістів — 76 тис., на бакалаврів — 106,5 тис. осіб. Кількість спеціалістів і магістрів визначається залежно від кількості підготовлених бакалаврів.

Фотоетюд Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ОГОЛОШЕННЯ

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-А) постановою від 20.06.11р. по справі № 13/14б/2011 визнав банкрутом боржника Товариства з обмеженою відповідальністю "Луганськ Фокс Ойл" (93641, м. Луганськ, кв. Ленінського Комсомолу, б.3 ідн. код 33472907) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначена арбітражний керуючий Стратович Марина Володимирівна, ліцензія АВ № 307291 від 28.02.2007р. (адреса для кореспонденції: 91000, м. Луганськ, вул. 30 років Перемоги, б.31, кв. 106)

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця.

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) Ухвалою від 14.06.2011р.порушено провадження у справі № 18/1463/11 про банкрутство Відкритого акціонерного підприємства "Полтавське автотранспортне підприємство 15327", (код ЄДРПОУ 03118311, 36016, м.Полтава, вул. Харківське шосе, 4/15, р/р 260017798 в АБ "Полтава-Банк", МФО 331489).

Розпорядником майна призначено Авраменко Ігоря Миколайовича (ліцензія №307332 від 12.03.2007р.),36007, м. Полтава, вул.,Маршала Бірюзова, 96, кім. 307,тел. (0532)519253.

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування цього оголошення.

Господарський суд Вінницької області, 21000, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, постановою по справі № 15/48/2011/5003 від 23.06.2011року у відповідності до ст. 545 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" визнав банкрутом Приватне підприємство "Агро-Хім-Трейд" (21000, м. Вінниця, вул. Станіславського, буд. 32, кв. 4, код ЄДРПОУ 32754327, р/р 26004135258 у "Райффайзен Банк Аваль" у м. Києві, МФО 380805) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Сіроша Олега Миколайовича (21100, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 2, кім. 112).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

Господарським судом Одеської області винесена постанова від 09.06.2011р. по справі № 7/17-1905-2011 про визнання боржника банкрутом, та відкрита ліквідаційна процедура Фізичної особи - підприємця Вербіна Олексія Олександровича, код 2772812676 м. Одеса вул.Садова, 5, кв.1. Ліквідатор Фізичної особи - підприємця Вербіна Олексія Олександровича арбітражний керуючий Кузнецов І.А., ліцензія від 16.11.2009р. за № 498974, м. Одеса 2-й БУЗКОВИЙ пров.№6, вимоги до боржника, надсилати на адресу ліквідатора або до господарського суду Одеської області: м. Одеса, пр-т. Шевченка, 29 в місячний строк з дня публікації даного оголошення.

Постановою Господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 20.06.2011 по справі № 5016/1604/2011(18/23) приватне підприємство "Інвест-Трейд" (код ЄДРПОУ 34566424, юридична адреса: 54015, м. Миколаїв, вул. Робоча, 2-а, оф. 805, п/р 26003001043711 у МРВ ПАТ "КБ Хрещатик", МФО 300670) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Черепенко Вікторію Григорівну, (ліцензія серії АВ № 521510 від 06.07.2010 р., поштова адреса: 54017,м. Миколаїв, вул. Московська,54-а).

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 16.06.2011 р. по справі № 5005/1299/2011 Корпорації "Українська Торгова Мережа Будматеріалів" (52001, Дніпропетровська обл., м. Підгороднє, вул. Комсомольська, буд. 1-А) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процеду,52001, Дніпропетровська область, м. Підгороднє, вул. Комсомольська, буд. 1-А п/р 26003354360100 в Дніпропетровській обласній дирекції АТ "Райффайзен Банк Аваль" МФО 305653, код ЄДРПОУ 33243778.

Ліквідатором боржника призначено арбітражного керуючого Чеснову Наталію Володимирівну, ліцензія АВ № 499198 від 15.02.2010 р, (49033, м. Дніпропетровськ, а/с 2017, тел. 050-572-78-70).

Постановою Господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 20.06.2011 по справі №5016/1732/2011(18/24) товариство з обмеженою відповідальністю "Лама-Т" (код ЄДРПОУ 31917100, юридична адреса: 57222, Миколаївська область, Жовтневий район, с. Пересадівка, вул. Кіровоградська, 10 п/р 260031050601 в ФАБ "Південний" м. Миколаїв МФО 326751) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Черепенко Вікторію Григорівну (ліцензія серії АВ №521510 від 06.07.2010 р., поштова адреса: 54017, м. Миколаїв, вул. Московська, 54-а).

Ухвалою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького,44-Б) від 31 березня 2011 року порушено справу № 44/211-б про банкрутство ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "ТОРГОВИЙ ДІМ "СТАТУС АГРО" (01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, будинок 18, код ЄДРПОУ 34729140, п/р 2600301005176 в ЧФ АТ "КРЕДОБАНК", МФО 354466).

Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Юдицький Олександр Вікторович (ліцензія АВ №521569, м. Черкаси, проспект Хіміків, буд. 60, кв. 9).

Заяви кредиторів та осіб, які виявили бажання взяти участь у санації боржника, приймаються протягом 30 днів з дня опублікування цього оголошення.

Товарна біржа "ЦЕНТРАЛЬНА УКРАЇНСЬКА БІРЖА"
проводить аукціон з продажу майна ПАТ "АБ "Синтез"

Лот № 1. Автомобіль ГАЗ 3110, легковий/седан, білий, 299 946 км, р.в. 2001.

Стартова ціна: 12 194, 40 грн., з ПДВ.

За більш детальною інформацією звертатися за тел. 278-64-00 конт. особа Носик Ю.О.

Аукціон відбудеться 21 липня 2011р. о 10.00 за адресою: м. Київ, вул. Малишка, 1 (готельний комплекс "Братислава").

Останній день прийому заяв на участь в аукціоні **14 липня 2011р.**

Заяви приймаються за адресою: м. Київ, вул. Басейна 3, оф. 36. Тел. 246-76-82.

До заяви додаються квитанції про сплату реєстраційного збору (50 грн.) та гарантійного внеску (10 % від стартової ціни). Реквізити ТБ "ЦЕНТРАЛЬНА УКРАЇНСЬКА БІРЖА": р/р 26003217460600 в АТ "УкрСиббанк" м. Харків, МФО 351005, код ЄДРПОУ 36272382.

Ліквідатор ПАТ АБ "Синтез" пропонує для безпосереднього продажу рухоме майно різного технічного стану (оргтехніка, меблі, спеціалізоване банківське обладнання), яке знаходиться в м.Суми, м.Львів, м.Харків, м.Черкаси, м.Сімферополь.

Інформацію про вартість продажу та місцезнаходження майна можна отримати на сайті АБ "Синтез" **www.syntez.kiev.ua.**

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) від 07.06.11 р. по справі № 5023/699/11 товариство з обмеженою відповідальністю "Інтеко" код 32438645, адреса: 61002, м. Харків, вул. Совнаркомівська, 6/8, к. 7, р/р 260030137211 у ВАТ "Інпромбанк", м. Харків, МФО 351878 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Безпалого С. О., ліц. АВ № 547955 від 24.12.10, адреса: м. Харків, 61033, а/я 7089.

Постановою Господарського суду Харківської області (61022, м.Харків,майдан Свободи, Держпром, 8-й під"їзд) від 09.06.2011р. по справі №Б-50/103-10 визнано банкрутом ТОВ "Е.Л". (61144, м.Харків, вул.Героїв Праці, 19 корп. Г кв.149, код ЄДРПОУ 24336383) Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сафронову С.В. Заяви приймаються в 30-денний термін за адресою: 65012 м.Одеса, вул.Рішельєвська ,74 кв.1.

Господарським судом Волинської області (м.Луцьк,пр.Волі,54) по справі №5004/855/11 від 31.05.2011р. про порушення справи про банкрутство ПП "Боярин-Плюс" , м.Луцьк, вул.Київський майдан, 13/31, код 34826890.

Ліквідатором ПП "Боярин-Плюс" призначено Василюка Ігоря Миколайовича (ліцензія Державного Департаменту з питань банкрутства від 19.12.07р., серія АВ №347333). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня оголошення.

Постановою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 09.06.11р. у справі № 22/27б/2011 Товариство з обмеженою відповідальністю Завод побутової хімії "Господарка", Луганська обл., м. Свердловськ, вул. Енгельса, 32, код ЄДРПОУ 31247215 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Леонець Тетяну Володимирівну (ліц. серія АВ № 397335 від 28.11.08 р,, 94470, Луганська обл., Краснодонський р-н, с. Новоганнівка, вул. Новостройна, 28, тел.(0642) 71-82-30). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації цього оголошення.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб продовжує виплати гарантованих сум відшкодувань вкладникам **ТОВ "Діалогбанк"** через філії і відділення банку-агенту Фонду АТ "Райффайзен Банк Аваль". За отриманням відшкодувань вкладники звертаються до філій і відділень АТ "Райффайзен Банк Аваль" по 10 серпня 2011 року. Додаткова інформація: за телефоном 0-800-308-108, www.fg.gov.ua. Адреса Фонду: 01034, м. Київ, вул. Ярославів Вал, 32-А.

Господарський суд Запорізької області (69001, м.Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) Постановою від 15.06.2011 р. по справі № 26/13/10 визнав банкрутом Комунальне автотранспортне підприємство № 082802 "Бердянськспецтранс" (71100, Запорізька обл., м. Бердянськ, вул. Вроцлавська, 2а, код ЄДРПОУ 03344993) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Васильцова Андрія Анатолійовича (Ліцензія - серія АВ № 547676; Запорізька обл., м. Бердянськ, пр. Праці, 33/55 офіс № 407, тел. (06153) 47-47-8).

Вимоги поточних кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) ухвалою від 01.04.2011 порушив провадження у справі №44/212-б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Аттіс-Інвест" місцезнаходження: 03056, м. Київ, вул. Польова, 21, оф. 324 (ЄДРПОУ: 24592927; п/р 26006012817732 в АТ "Укрексімбанк", МФО 322313) та призначив розпорядником майна арбітражного керуючого Давидюка Романа Миколайовича (ліцензія серії АВ №397116 від 31.03.2008), поштова адреса: 03150, м. Київ-150, а/с 29.

Заяви кредиторів до боржника та інвесторів приймаються протягом тридцяти днів від дня публікації цього оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької області (83048,м.Донецьк, вул.Артема,б.157) від 14.06.2011р. по справі про банкрутство №27/160б Акціонерне товариство закритого типу "Золоте руно" (83117, м.Донецьк, вул.Бахметьєва, буд.24 код ЄДРПОУ 00306874,р/р 26004165159240 в ПАТ "Укрсоцбанк" м.Донецьк, МФО 334011)визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Погребняк Олександр Сергійович (ліцензія АВ №547777, 83049, м. Донецьк, вул.Є.Жукова, 56).

Ухвалою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) порушена справа про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "ДАЙЧІ-ДОНБАС" (ЄДРПОУ 33340517, адреса: 83054, Донецьк, вул. Київський, буд 32, р/р 26003101530001, в ПАТ "Альфа-банк", МФО 300346), справа №27/916 від 06.06.2011р. про банкрутство, введена процедура розпорядження майном та мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Голобородько Сергія Олександровича (ліцензія серія АВ №081164 від 27.07.2006р., 83015, м. Донецьк, бул. Шкільний, б.16, кв.139, тел.: (062) 568-03-10).

Заяви з кредиторськими вимогами до боржника приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ФІНАНСІВ ТА МІЖНАРОДНОЇ ТОРГІВЛІ

Оголошує конкурс до аспірантури за спеціальностями:

- **08.00.02 - світове господарство і міжнародні економічні відносини**
- **12.00.11 - міжнародне право**

на денну та заочну форму навчання.
Прийом документів з 15 серпня 2011 р. до 15 вересня 2011 р.
Підготовка здійснюється за державним замовленням та за рахунок коштів фізичних та юридичних осіб.
Документи подаються за адресою:
01601, м. Київ, вул. Раєвського 36, к.307, УДУФМТ.
Телефон для довідок 529-60-87

Оповіщення
про порядок продажу майна банкрута ВАТ "Чисті метали", склад, умови та строки придбання майна.

Склад майна: обладнання, машини та інше майно не комплектне не в робочому стані потребує утилізації 2969 позицій (кондиціонери, меблі, сейфи, ел. апаратура, техніка, комп'ютери, контейнери алюм., холод., стенди, чертежн. облад., прибори, обладнання для обробки кремнію, м/о станки, теліжки, верстаки, битова техніка, шкафи, ножиці для м/прок., фільтри, бокси, вичисл. техн., стелажі, кран-балки, випрям., електронні прибори, підстанції, свар. обл., двиг., ємкіть для хлор кремн., вітр., трансформ., таль, ел/піч, часи, силове облад., батареї, кран балочн., тел., площадка, с'ємник, компрес., під'ємник, веси, уселит., автофургон ізотерм., крісло стоматол., преси, машинки та інше). Вартість 442229,20 грн. без урахування ПДВ. **Умови** - без умов.

Строки придбання майна - на наступний день після публікації оголошення.

Порядок продажу - за прямими договорами купівлі продажу.

Адреса банкрута: Кіровоградська обл., м. Світловодськ, вул. Заводська, 3

Ліквідатор ВАТ "Чисті метали" арбітражний керуючий Кириченко Євген Олександрович.

ТОВ "Спеціалізоване підприємство Аукціонний дім" 29 липня 2011 року об 11:00 в торговій залі (м. Полтава, площа Незалежності 1-Б, кім.18) проводить відкриті торги (аукціон) з реалізації комунального майна Великокручанської сільської ради Пирятинського району Полтавської області:

Лот №1: 2-кімнатна квартира (загальна пл.. 44,4 м.кв.), що знаходиться за адресою: Полтавська обл.., Пирятинський район., с. Велика Круча, вул. Леніна, 4, кв. № 42). Вартість лоту складає 42967,00 грн.

Лот № 2: Нежитлова будівля - будівля колишньої котельні (загальна пл.. 18,1 м.кв.), що знаходиться за адресою: Полтавська обл.., Пирятинський район., с. Велика Круча, вул. Леніна, 100Б). Вартість лоту складає 3662,00 грн.

Документи на право власності та технічна документація на об'єкти наявні.

Учасниками відкритих торгів (аукціону), при поданні заяви на участь в торгах, сплачується гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової вартості майна та реєстраційний внесок у розмірі 17 грн. Заявки на участь у відкритих торгах (аукціоні) приймаються організатором торгів за адресою: м. Полтава, майдан Незалежності 1-Б, кім. 18, з 9:00 до 16:00 (понеділок - п'ятниця). Кінцевий строк прийняття заяв про участь у відкритих торгах (аукціоні) - за три дні до початку його проведення. Ознайомитись з майном можна щоденно, крім вихідних за місцем його знаходження. За інформацією звертатись за телефоном 8 0532 50 80 67, 0667128443.

Загальними зборами учасників Товариства з обмеженою відповідальністю "Патріот" прийнято рішення про ліквідацію ТОВ "ПАТРІОТ" (Протокол № 29 від 23.06.2011р.).

Повне найменування товариства: Товариство з обмеженою відповідальністю "ПАТРІОТ". **Юридична адреса:** 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Варваріївська, 18. Адреса для листування: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Білостоцького, 159.

ЄДРПОУ 32964936.

Банківські реквізити: ЗАТ "ПроКредитБанк", МФО 320984, р/р 26005210006626.

Відповідно до Протоколу загальних зборів Учасників ТОВ "Патріот" Ліквідатором призначено Орєхова Юрія Олексійовича, паспорт серії АК, № 108479, виданий Васильківським РВ УМВС України в Дніпропетровській області 13 липня 1998 року, ідентифікаційний код 2789316655.

Вимоги кредиторів та документи, підтверджуючі дані вимоги приймаються протягом 2-х місяців з моменту даної публікації за адресою для листування: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Білостоцького, 159.

Аукціонний комітет ЧТБ АПК

повідомляє про проведення повторного аукціону з реалізації майна ФОП Божко С.А. Лот№1: Будинок житловий, початкова ціна 35000,0 грн., первісна - 50 000,00 грн., адреса Микол.обл., м.Баштанка, вул.Агєєва Леоніда,47-а; заг.пл. 70,5м^2, житл.пл. 45,1м^2. Лот№2: Нежитловий об'єкт ТПБ "Плодородіє", початкова ціна 175000,0 грн., первісна вартість 250000,0 грн., адреса Микол.обл., м. Баштанка, вул. К.Маркса, 82; заг.пл. 881,3 м^2 Ознайомитися з характеристиками лотів можна у організатора аукціону або на сайті біржі: **www.zerno.mk.ua.** Для участі в аукціоні надати заяву за адресою: м. Миколаїв, вул. Московська, 54-А до 12.07.11 р. Гарантійний внесок (10% від початкової вартості) та реєстр. внесок (17,0 грн.) перераховується на р/р 2600800103114 в Філії ВАТ "Укрексімбанк" м. Миколаїв МФО 326739, код 24056962, отримувач: ЧТБ АПК. Аукціон відбудеться 15.07.11 р. об 11.00 за адресою: м. Миколаїв, вул. Садова, 1/10. Переможець аукціону на підставі протоколу аукціону укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором ФОП Божко С. А.

Довідки за тел.(0512) 47-34-64.

ОГОЛОШЕННЯ ПРО РЕЗУЛЬТАТИ ПРОВЕДЕННЯ КОНКУРСУ НА ПРАВО ОРЕНДИ ДЕРЖАВНОГО МАЙНА.

Інститут мікробіології і вірусології ім. Д.К. Заболотного НАН України дякує за участь в конкурсі на право оренди державного майна НАН України, який проводився з 03.06.2011р. по 24.06.2011р. та повідомляє:

— переможцем конкурсу на право оренди дванадцяти кімнат приміщення віварію загальною площею - 110,6 кв.м. (мета використання - під склад) обрано ТОВ "ЮНІЕКО", що знаходиться за адресою: м. Київ, пр-т. Московський, 8, корп.1, тел./факс: (044) 207-53-12.

— Переможцем конкурсу на право оренди однієї кімнати приміщення столярної майстерні загальною площею - 55,6 кв.м. (мета використання - під склад) обрано ПП "ВТЦ Промелектросервіс", що знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Металістів, 17 кв. 401, тел./факс: (044) 200-03-07.

ПАРАД ПОРАД

№ 117 (5117) П'ЯТНИЦЯ, 1 ЛИПНЯ 2011

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, у більшості областей невеликі дощі, у північному регіоні зливи, місцями грози, град. Вітер північно–східний, південно–західний, 5—12 м/с, під час грози шквали, 15—22 м/с. Температура вночі від 10 до 20 градусів, удень 23—29° тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 1 ЛИПНЯ

■ **1566.** Помер Нострадамус, французький астролог, провидець, лейб-медик Карла IX. ■ **1569.** Підписано Люблінську унію про створення Речі Посполитої. ■ **1858.** Чарльз Дарвін у Лондоні вперше представив свою теорію еволюції. ■ **1877.** Відбувся перший Уимблдонський турнір. ■ **1899.** Створено фірму "Гідеон", що поширює по усіх готелях світу безкоштовні Біблії. ■ **1946.** Проведено перше повоєнне випробування атомної бомби на атолі Бікіні. ■ **1961.** Народилася англійська принцеса Діана. ■ **1989.** У Києві створено Народний Рух України.

АСТРОПРОГНОЗ НА 4—10 ЛИПНЯ

Овни. Тиждень буде щедрий на романтичні знайомства й незабутні зустрічі. На роботі можете сміливо реалізовувати свої ідеї — вони принесуть вам успіх і добробут.

Сприятливі дні — 5, 8, 9
Несприятливі дні — 10

Тільці. Перестаньте перейматися через різні життєві дрібниці, про те, що ще не відбулося й, можливо, ніколи не відбудеться. З легкістю дивіться у майбутнє, займіться сьогоденням — ваші справи підуть вгору.

Сприятливі дні — 5, 6, 9
Несприятливі дні — 4

Близнюки. Вам доведеться вирішувати питання, пов'язані з документами й владними інстанціями. Але боятися цього не варто, усе вирішиться на вашу користь, ви одержите позитивний результат.

Сприятливі дні — 5, 9, 10
Несприятливі дні — 6

Раки. Активність дії й думки, здійснення й зміни — це все в майбутньому. А зараз найкращий час для відпочинку й міркувань.

Сприятливі дні — 4, 5, 9
Несприятливі дні — 6

Леви. Вас очікує емоційний підйом. Відносини в родині значно зміцніють, ви станете краще розуміти один одного. Сприятливий час для нових справ, руху вперед.

Сприятливі дні — 6, 8
Несприятливі дні — 9

Діви. Весь тиждень буде присвячений благоустрою сімейного вогнища, поліпшенню й зміцненню відносин. Ви зможете повністю реалізувати свої ідеї й вивести заплановане на фінішну пряму.

Сприятливі дні — 6, 10
Несприятливі дні — 7

Терези. На цьому тижні ви закладете фундамент для свого майбутнього матеріального розвитку. Вас очікує підвищення ділової активності: з'являться свіжі ідеї й прагнення. Фінансове становище покращиться.

Сприятливі дні — 4, 7, 9
Несприятливі дні — 8

Скорпіони. Не сходьте з обраного шляху — вас чекають значні зміни, які приведуть до достатку — матеріальних і духовних цінностей.

Сприятливі дні — 4, 7, 8
Несприятливі дні — 10

Стрільці. Прислухайтеся до своєї інтуїції — й ситуація піде в потрібне вам русло. Справи владнаються і ви побачите на обрії кращі дні.

Сприятливі дні — 4, 10
Несприятливі дні — 8

Козероги. Виборсатися з проблем і відновити справедливість вам допоможе давній друг або колега по роботі. Особливу обережність варто виявляти на початку тижня, а наприкінці — можете спокійно покладатися на людей.

Сприятливі дні — 5, 7, 8
Несприятливі дні — 10

Водолії. Ви опинетеся в епіцентрі внутрішньої боротьби: з однієї сторони вам необхідно обмежувати себе, заради духовного розвитку, з іншої — мирські радості вабитимуть з подвійною силою. Вибір за вами.

Сприятливі дні — 5, 8
Несприятливі дні — 7

Риби. Вас чекають зміни не занадто різкі, але значущі. Зміниться не стільки ваше життя, скільки ставлення до нього, до подій, що відбуваються, і до оточуючих людей — це дасть змогу почуватися щасливими.

Сприятливі дні — 6, 10
Несприятливі дні — 8

Як виростити квітку на камені

ЗРОБЛЕНО ВЛАСНОРУЧ

Банальні вазони на підвіконні можна замінити незвичайними композиціями, які збирає історик і біолог Ігор Кравченко. Йому під силу обсадити острів пальмами, спорудити казкове село, створити оазу з крихітними деревами й не тільки...

Свої мініатюрні шедеври він творить уже більше десяти років. Колекція майстра нараховує близько сотні експонатів. На створення одних пішли тижні, других — місяці, третіх — роки. Вони побували на багатьох виставках України.

Троє поросяток.

Люди, дивлячись на одухотворені дива природи, переносяться в світ прекрасного, заряджаються позитивом, надихаються ідеями й бажанням створювати й собі щось подібне. А Ігор Борисович із задоволенням ділиться досвідом і розповідає історію тієї чи іншої живої композиції:

— Бонсай (маленькі дерева), бонкеі (мініатюрні ландшафти), бонсекі (образи в природному камені), сюісекі (поєднання каменів і води) — всі ці напрями прийшли зі Сходу, з країн, де багато екзотичних рослин. Але наш Крим не менш багатий природними матеріалами. Важливо зуміти побачити: у камені — квітку, що розпускається, у засохлій гілці — співочу пташку, а в навколишніх рослинах — незвичайні форми.

Щоб створити, наприклад, бонкеі, насамперед необхідно загорітися ідеєю. Тут повний простір для роботи уяви й фантазії. А коли перед очима вже постане жива картина, тоді вирушайте на пошуки її складових. Це можуть бути камені, мох різних порід, рослини, що гармонують і поєднуються. Треба врахувати, що одні люблять сонце, інші — тінь, треті — вологу. Потім підбираєте необхідний ґрунт і організовуєте відповідний догляд: освітленість, вологість, температуру.

Є настільки невибагливі рослини (скажімо, жителі пустель), що їх можна виростити навіть на камені, з мінімальною кількістю ґрунту. Для життя їм вистачає вологи, що накопичилася у стеблах.

Знайти потрібні вам рослини можна у квіткових магазинах та й в оточуючій природі. Важливо тільки зрозуміти їхню біологію, наскільки примхливі, як швидко ростуть. А то можна придбати гарне деревце, а воно через місяць виросте до нечуваних розмірів і порушить всю гармонію композиції...

Оксана ЛУЦЕНКО.

Фото Ігоря КРАВЧЕНКА.

У бузкових горах.

Стежте за тим, що їсте

НЕ ЗАЙВЕ НАГАДАТИ

З початком весняно-літнього сезону відчутно збільшується ризик захворювання на гострі кишкові інфекції. Щоб не потрапити до групи ризику, Державна санітарно-епідеміологічна служба України нагадує прості правила, які допоможуть залишатися здоровими:

- мийте руки з милом перед приготуванням їжі, її споживанням та після відвідування туалету;
- ретельно мийте овочі та фрукти або обдавайте їх окропом перед вживанням;
- зберігайте продукти в місцях, захищених від мух та інших комах, які переносять інфекції;
- дотримуйтесь термінів та умов зберігання продуктів, не складайте разом сирі та термічно оброблені продукти;
- вживайте продукти після достатньої термічної обробки, в жодному разі не вживайте продукти сумнівної якості;
- купайтеся лише у спеціально відведених місцях.

Пам'ятайте, що хвороба проявляється не відразу. Прихований період при різних кишкових захворюваннях частіше триває від 2 до 7 діб. Згодом проявляються характерні ознаки захворювання: слабкість, головний біль, блювота, болі в животі, пронос, підвищення температури. У випадку виявлення перших ознак кишкового захворювання слід терміново звернутися до лікаря. Самолікування може призвести до ускладнень.

Світлана ІВАНОВА.

Кукурудза теж хворіє

ДАЧНИКАМ НА ЗАМІТКУ

— Порівняно з іншими культурами, кукурудза хворіє нечасто. Але такі хвороби, як летюча або пухирчаста сажка, завдають великої шкоди посівам.

Захист від них проводиться за допомогою агротехнік, таких, як чергування культур (не можна кукурудзу саджати щороку на одному місці); використання добрив без порушення певних норм; знищення після збирання врожаю стебел, листя, в якому можуть залишитися віруси захворювання. Зазначу, що народних способів боротьби із цими захворюваннями немає, тому доводиться користуватися хімічними засобами для протравлювання насіння, — ділиться досвідом головний агроном ЧСП «Переселенське» (Київська область) Галина Лісова.

Особливим типом захворювання насіння кукурудзи є так зване «блакитне око», відрізнити його можна за появою плям блакитнуватого чи зеленкуватого кольорів. Одразу скажемо, що визначити характер захворювання насіння, листя, стебел, коріння або качанів може тільки фахівець. У домашніх умовах запобігти хворобам можна, дотримуючись правильної агротехніки.

Чимало у кукурудзи шкідників: дротяник і дротяник несправжній, шведська муха, кукурудзяний і луговий метелики. Одного з них ви могли побачити під час перекопування ґрунту. Жовтогарячих товстих, тугих черв'яків одразу можна помітити на сірій землі. Це дротяники. Але шкідливі не так вони, як їхні личинки, які виїдають у зернятах зародок. Потім у цей отвір проникають хвороби, що спричинюють загнивання насіння.

Боротися із цим шкідником треба почнати ще восени — до середини вересня перекопати город.

Личинки, лялечки та жуки опиняться на поверхні землі й узимку змерзнуть. Також знищуйте пирій, бо це — улюблена пожива дротяників.

Розпушування ґрунту, видалення різних бур'янів, виловлювання личинок на закопані шматочки нарізаної картоплі або буряку на глибину 5—15 см, висівання рослин-приманок, вапнування кислих ґрунтів дасть змогу знизити кількість личинок і, природно, жуків. Допомагає знищувати молодих дротяників і розчин марганцівки (5 г на 10 л води, по 0,5 л розчину на лунку).

Записала Ольга РЕВА.

Фотоетюд Ольги ВОЛОВЕНКО.

Поради збирала Оксана КАЛУГІНА (oksana@golos.com.ua)

Над номером працювали: Іван ІЛЛЯШ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Марина КРИВДА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2011 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. (п'ятиразовий) та 8,00 грн. (триразовий: вівторок, четвер, п'ятниця), для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 20628

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

